Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P9_TA(2021)0425

Pellolta pöytään -strategia

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2021 Pellolta pöytään -strategiasta oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten (2020/2260(INI))

(2022/C 184/01)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 11 artiklan, 13 artiklan, 39 artiklan, 168 artiklan 1 kohdan, 169 artiklan 1 kohdan, 191 artiklan, 192 artiklan 1 kohdan ja 349 artiklan,

— ottaa huomioon elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan kansainvälisen sopimuksen vuodelta 2004,

— ottaa huomioon elintarvikeketjuun sovellettavan EU:n riskinarvioinnin avoimuudesta ja kestävyydestä 20. kesäkuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1381 ([1]),

— ottaa huomioon eläinlääkkeistä 11. joulukuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2019/6 ([2]),

— ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ([3]), yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ([4]) sekä torjunta-aineita koskevista tilastoista 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1185/2009 ([5]),

— ottaa huomioon geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 12. maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY ([6]),

— ottaa huomioon yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ([7]), pohjaveden suojelusta pilaantumiselta ja huononemiselta 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/118/EY ([8]) sekä vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY ([9]),

([1]) EUVL L 231, 6.9.2019, s. 1.
([2]) EUVL L 4, 7.1.2019, s. 43.
([3]) EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.
([4]) EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71.
([5]) EUVL L 324, 10.12.2009, s. 1.
([6]) EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.
([7]) EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.
([8]) EUVL L 372, 27.12.2006, s. 19.
([9]) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

— ottaa huomioon tuotantoeläinten suojelusta 20. heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY ([10]), munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 19. heinäkuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/74/EY ([11]), lihantuotantoa varten pidettävien kanojen suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista 28. kesäkuuta 2007 annetun neuvoston direktiivin 2007/43/EY ([12]), sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista 18. joulukuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/120/EY ([13]), vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista 18. joulukuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/119/EY ([14]), eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana 22. joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 ([15]), eläinten suojelusta lopetuksen yhteydessä 24. syyskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1099/2009 ([16]), tarttuvista eläintaudeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta (”eläinterveyssäännöstö”) 9. maaliskuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 ([17]) sekä tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta 22. syyskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/63/EU ([18]),

— ottaa huomioon 20. toukokuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten” (COM(2020)0381),

— ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2020 antamansa päätöslauselman raja- ja kausityöntekijöiden eurooppalaisesta suojelusta covid-19-kriisin yhteydessä ([19]),

— ottaa huomioon 18. joulukuuta 2019 antamansa päätöslauselman pölyttäjiä koskevasta EU:n aloitteesta ([20]) ja 23. lokakuuta 2019 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta komission asetukseksi asetuksen (EU) N:o 546/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kasvinsuojeluaineiden mehiläisiin kohdistuvien vaikutusten arvioinnista ([21]),

— ottaa huomioon 28. marraskuuta 2019 antamansa päätöslauselman ilmasto- ja ympäristöhätätilasta ([22]),

— ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2019 antamansa päätöslauselman suojelevasta Euroopasta – puhdasta ilmaa kaikille ([23]),

— ottaa huomioon 13. syyskuuta 2018 antamansa päätöslauselman eurooppalaisesta yhteinen terveys -toimintasuunnitelmasta mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi ([24]),

— ottaa huomioon 17. huhtikuuta 2018 antamansa päätöslauselman seitsemännen ympäristöalan toimintaohjelman toteuttamisesta ([25]),

— ottaa huomioon 16. toukokuuta 2017 antamansa päätöslauselman resurssitehokkuutta koskevasta aloitteesta: elintarvikejätteen vähentäminen ja elintarviketurvallisuuden parantaminen ([26]),

— ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2017 antamansa päätöslauselman naisista ja heidän asemastaan maaseutualueilla ([27]) sekä 16. tammikuuta 2018 antamansa päätöslauselman naisista, sukupuolten tasa-arvosta ja ilmasto-oikeudenmukaisuudesta ([28]),

— ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman kestävän maatalouden teknisistä ratkaisuista EU:ssa ([29]),

---

([10]) EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23.
([11]) EYVL L 203, 3.8.1999, s. 53.
([12]) EUVL L 182, 12.7.2007, s. 19.
([13]) EUVL L 47, 18.2.2009, s. 5.
([14]) EUVL L 10, 15.1.2009, s. 7.
([15]) EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1.
([16]) EUVL L 303, 18.11.2009, s. 1.
([17]) EUVL L 84, 31.3.2016, s. 1.
([18]) EUVL L 276, 20.10.2010, s. 33.
([19]) EUVL C 362, 8.9.2021, s. 82.
([20]) EUVL C 255, 29.6.2021, s. 29.
([21]) EUVL C 202, 28.5.2021, s. 49.
([22]) EUVL C 232, 16.6.2021, s. 28.
([23]) EUVL C 23, 21.1.2021, s. 23.
([24]) EUVL C 433, 23.12.2019, s. 153.
([25]) EUVL C 390, 18.11.2019, s. 10.
([26]) EUVL C 307, 30.8.2018, s. 25.
([27]) EUVL C 298, 23.8.2018, s. 14.
([28]) EUVL C 458, 19.12.2018, s. 34.
([29]) EUVL C 86, 6.3.2018, s. 51.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

— ottaa huomioon 8. syyskuuta 2015 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maataloustuotantotarkoituksissa pidettävien ja lisättävien nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläinten kloonaamisesta ([30]),

— ottaa huomioon 11. helmikuuta 2015 antamansa päätöslauselman jalostetuissa elintarvikkeissa käytetyn lihan alkuperämaan merkinnästä ([31]) ja 12. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman tiettyjen elintarvikkeiden alkuperämaan tai lähtöpaikan pakollisesta ilmoittamisesta ([32]),

— ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2020 annetun Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 15/2020 ”Luonnonvaraisten pölyttäjien suojelu EU:ssa – komission aloitteet eivät ole kantaneet hedelmää”, 5. kesäkuuta 2020 annetun erityiskertomuksen nro 13/2020 ”Viljelyalueiden biologinen monimuotoisuus: laskusuunnassa YMP:stä saadusta rahoituksesta huolimatta”, 5. helmikuuta 2020 annetun erityiskertomuksen nro 05/2020 ”Kasvinsuojeluaineiden kestävä käyttö: vaatimatonta edistystä riskien mittaamisessa ja vähentämisessä”, 15. tammikuuta 2019 annetun erityiskertomuksen nro 02/2019 ”Elintarvikkeiden kemialliset vaarat: EU:n elintarviketurvallisuuspolitiikka suojelee meitä, mutta siihen liittyy haasteita”, 14. marraskuuta 2018 annetun erityiskertomuksen 31/2018 ”Eläinten hyvinvointi EU:ssa: kunnianhimoisten tavoitteiden ja käytännön tason täytäntöönpanon välisen kuilun umpeen kurominen” ja 17. tammikuuta 2017 annetun erityiskertomuksen 34/2016 ”Ruokahävikin torjunta: EU:n olisi parannettava elintarvikeketjun tehokkuutta” sekä 19. marraskuuta 2019 annetun erityiskertomuksen 21/2019 mikrobilääkeresistenssin torjunnasta,

— ottaa huomioon 11. toukokuuta 2020 annetun Euroopan ympäristön tilaa ja näkymiä vuonna 2020 kartoittavan Euroopan ympäristökeskuksen raportin ”The European environment – state and outlook 2020: knowledge for transition to a sustainable Europe”,

— ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin,

— ottaa huomioon Pellolta pöytään -strategiasta joulukuussa 2020 annetun Euroopan alueiden komitean lausunnon ”Pellolta pöytään: paikallinen ja alueellinen ulottuvuus” (NAT-VII/005),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,

— ottaa huomioon kehitysvaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan sekä kalatalousvaliokunnan lausunnot,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A9-0271/2021),

A. ottaa huomioon, että Pellolta pöytään -strategiasta annetussa komission tiedonannossa esitetään kokonaisvaltainen lähestymistapa Euroopan elintarvikejärjestelmään, jossa maatalous on keskeinen tekijä elintarvikkeiden tuottajana, ja tunnustetaan kaikkien toimitusketjun toimijoiden keskinäiset yhteydet ja niiden yhteinen vastuu strategian tavoitteiden saavuttamisessa sekä viljelijöiden keskeinen rooli julkishyödykkeiden tuottamisessa, myös ilmastonmuutoksen torjunnassa; katsoo kuitenkin, että strategiassa on mentävä pidemmälle siinä, että otetaan huomioon kuluttajien rooli, oikeudet ja velvollisuudet sekä viljelijöiden pitkän aikavälin taloudellinen kannattavuus; ottaa huomioon, että strategialla on merkittäviä vaikutuksia maatalouden muuhun kuin elintarviketuotantoon, ja katsoo, että tämä on otettava täysimääräisesti huomioon;

B. ottaa huomioon, että äskettäin julkaistussa yhteisen tutkimuskeskuksen raportissa ”Modelling environmental and climate ambition in the agricultural sector with the CAPRI model: Exploring the potential effects of selected Farm to Fork and Biodiversity strategies targets in the framework of the 2030 Climate targets and the post 2020 Common Agricultural Policy” ja muissa äskettäin tehdyissä tutkimuksissa todetaan, että strategian tavoitteiden täytäntöönpano vaikuttaisi merkittävästi maataloustuotantoon EU:ssa; toteaa, että näissä tutkimuksissa korostetaan, että tarvitaan vankkoja etukäteen tehtäviä tieteellisiä vaikutustenarviointeja, jotka kattavat kestävyyden taloudellisesta, sosiaalisesta ja ympäristönäkökulmasta, ja että on otettava huomioon kumulatiiviset vaikutukset, mahdolliset kompromissit, keinot tavoitteiden saavuttamiseksi ja erilaiset viljelymallit eri jäsenvaltioissa osana kaikkia Pellolta pöytään -strategian yhteydessä esitettäviä lainsäädäntöehdotuksia;

C. katsoo, että Euroopan elintarvikejärjestelmän olisi tarjottava korkeatasoinen elintarvike- ja ravitsemusturva tavalla, joka edistää sosiaalista hyvinvointia ja kansanterveyttä, ylläpitää ja palauttaa ekosysteemin terveyttä, ei ylitä maapallon kestokykyä ja varmistaa eläinten terveyden ja hyvinvoinnin; ottaa huomioon, että koko elintarvikejärjestelmällä on tällä hetkellä monia vaikutuksia ihmisten ja eläinten terveyteen sekä ympäristöön, ilmastoon ja biologiseen

([30]) EUVL C 316, 22.9.2017, s. 278.
([31]) EUVL C 310, 25.8.2016, s. 15.
([32]) EUVL C 76, 28.2.2018, s. 49.

monimuotoisuuteen, myös metsäkatoon ja ekosysteemien tilan heikkenemiseen EU:n ulkopuolella; toteaa, että meidän on mukautettava tapaa, jolla tuotamme ja kulutamme elintarvikkeita, juomia ja muita maataloustuotteita, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus kestävän kehityksen tavoitteiden, Pariisin sopimuksen, biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen, elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevan kansainvälisen sopimuksen ja EU:n politiikkojen ja sitoumusten kanssa sekä yleensä ottaen, jotta varmistetaan johdonmukainen tasapaino kestävyyden kolmen pilarin välillä, joihin kuuluvat esimerkiksi ympäristö, ilmasto, biologinen monimuotoisuus, kansanterveys, talous ja elintarvikkeiden kohtuuhintaisuus, eläinten hyvinvointi ja viljelijöiden, kalastajien ja elintarvikeketjun ja maaseutu- ja rannikkoalueiden toimijoiden taloudellinen kannattavuus sekä sosiaaliset näkökohdat kuten työolot ja -ehdot sekä terveys- ja turvallisuusnormit; toteaa, että muita tärkeitä tekijöitä, kuten tutkimus ja innovointi, kauppapolitiikka ja jätepolitiikka, on otettava huomioon;

D. katsoo, että on välttämätöntä varmistaa Pellolta pöytään -strategiassa ja yhteisessä maatalous- ja kalastuspolitiikassa, EU:n kauppapolitiikassa, vuoteen 2030 ulottuvassa EU:n biodiversiteettistrategiassa, EU:n metsästrategiassa, kiertotalouden toimintasuunnitelmassa, biotalouden toimintaohjelmassa, eurooppalaisessa ilmastolaissa sekä muissa asiaan liittyvissä EU:n politiikoissa ja strategioissa tarkoitettujen toimenpiteiden johdonmukaisuus ja yhtenäisyys; katsoo, että olisi korostettava sitä, että myös kaikkien tuontielintarvikkeiden olisi täytettävä EU:ssa sovellettavat kestävyyttä ja maatalouselintarvikkeiden turvallisuutta koskevat vaatimukset;

E. ottaa huomioon, että biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin (IPBES) arvion mukaan 90 prosenttia maa-alasta muuttuu merkittävästi vuoteen 2050 mennessä ja 75 prosenttia maa-alasta on jo muuttunut merkittävästi; ottaa huomioon, että 85 prosenttia kosteikkoalueista on jo menetetty ([33]); toteaa, että biologinen monimuotoisuus on ratkaisevan tärkeää elintarviketurvan, ihmisten hyvinvoinnin ja maailmanlaajuisen kehityksen kannalta; toteaa, että biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen vaarantaa Euroopan ja maailmanlaajuisen maataloustuotannon, elintarvikejärjestelmät ja ravitsemuksen; ottaa huomioon, että maaperän huonontumiseen liittyvien sosiaalisten ja taloudellisten kokonaiskustannusten arvioidaan nousevan maailmanlaajuisesti 5,5–10,5 biljoonaan euroon vuodessa ([34]);

F. ottaa huomioon, että noin 80 prosenttia maapallon metsäkadosta johtuu maatalouteen käytettävien maa-alueiden laajenemisesta ([35]); ottaa huomioon, että palmuöljyn, lihan, soijan, kaakaon, maissin, puutavaran ja kumin kysyntä unionissa, myös jalostettujen tuotteiden tai palvelujen muodossa, edistää merkittävästi metsäkatoa, metsien ja maaperän tilan heikkenemistä, ekosysteemien tuhoutumista ja niihin liittyviä ihmisoikeusloukkauksia unionin ulkopuolisissa maissa, ja panee merkille, että EU:n kulutuksen osuus kaikesta loppukulutuksen aiheuttamasta metsäkadosta on noin kymmenen prosenttia ([36]); ottaa huomioon, että kestämättömällä kalastuksella on vakavia kielteisiä vaikutuksia biologiseen monimuotoisuuteen;

G. ottaa huomioon, että maataloudesta riippuvaiset osittain luonnonvaraiset luontotyypit, kuten niityt, ovat erityisen uhanalaisia ja niiden suojelutilanne on huomattavasti huonompi kuin muiden, maataloudesta riippumattomien luontotyyppien, sillä maataloudesta riippuvaisista luontotyypeistä 45 prosentin tila arvioidaan huonoksi, kun muiden luontotyyppien kohdalla luku on 31 prosenttia;

H. ottaa huomioon, että torjunta-aineiden harkitsematon käyttö on merkittävä maaperän, veden ja ilman pilaantumisen aiheuttaja ja vaikuttaa kielteisesti ihmisten, eläinten ja kasvien terveyteen; katsoo, että siksi on tarpeen tehostaa toimia, jotta vähennetään merkittävästi riippuvuutta haitallisista torjunta-aineista, niistä aiheutuvia riskejä ja niiden käyttöä sekä lannoitteiden ja antibioottien käyttöä; toteaa, että kestävät viljelykäytännöt, kuten integroidun torjunnan, peltometsäviljelyn, agroekologian ja luonnonmukaisen viljelyn sekä täsmäviljelytekniikoiden asianmukainen täytäntöönpano, voivat auttaa löytämään ratkaisuja torjunta-aineiden käytön vähentämiseksi EU:n tasolla ja

([33]) IPBES, 2019 Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services.

([34]) https://www.oecd.org/environment/resources/biodiversity/Executive-Summary-and-Synthesis-Biodiversity-Finance-and-the-Economic-and-Business-Case-for-Action.pdf

([35]) FAO, *State of the World's Forests 2016. Forests and agriculture: land-use challenges and opportunities*, Rooma, 2016. https://www.fao.org/3/i5588e/i5588e.pdf

([36]) Euroopan komissio, *The impact of EU consumption on deforestation: Comprehensive analysis of the impact of EU consumption on deforestation*. Euroopan komission rahoittama ja VITOn, International Institute for Applied Systems Analysis -instituutin, HIVA – Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving -instituutin ja Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton toteuttama tutkimus, 2013.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

maailmanlaajuisesti, ja katsoo, että niitä olisi tuettava; ottaa huomioon, että tieteellinen tutkimus ([37]) osoittaa, että torjunta-aineiden käyttöä voidaan vähentää merkittävästi haittaamatta kannattavuutta ja tuottavuutta, erityisesti kun siihen yhdistetään kestävien vaihtoehtojen saatavuuden lisääminen;

I. ottaa huomioon, että vuonna 2018 EU:n jäsenvaltioista vietiin luvan kanssa ulkomaille yli 81 000 tonnia torjunta-aineita, jotka sisälsivät unionissa kiellettyjä aineita ([38]); ottaa huomioon, että nämä vaaralliset torjunta-aineet aiheuttavat vielä suurempia riskejä kohdemaissa, koska käyttöolosuhteet (esimerkiksi suojavarusteet, lentolevitys) eivät aina ole yhtä tarkat kuin EU:ssa; ottaa huomioon, että nämä kielletyt torjunta-aineet voivat palata EU:n markkinoille tuontielintarvikkeissa olevina jääminä; ottaa huomioon, että seurantaohjelmat ovat osoittaneet, että useiden sellaisten torjunta-aineiden jäämiä, joiden käyttö on kielletty EU:ssa, on havaittu EU:n markkinoilla myydyissä elintarvikkeissa ja että 4,5 prosentissa tapauksista on jopa ylitetty näiden aineiden jäämille kuluttajien turvallisuuden varmistamiseksi vahvistetut enimmäismäärät ([39]);

J. ottaa huomioon, että ylipaino ja lihavuus lisääntyvät nopeasti EU:ssa ([40]) ja joka toinen aikuinen on ylipainoinen tai lihava ([41]); toteaa, että ylipainon ja lihavuuden syyt ovat monitahoisia, mutta huono ruokavalio ja ravinto ovat keskeisiä ylipainon ja lihavuuden yleisyyteen johtavia tekijöitä;

K. ottaa huomioon, että EU:ssa vuonna 2017 epäterveellinen ruokavalio oli syynä arviolta yli 950 000:een pääasiassa sydän- ja verisuonitaudeista ja syöpäsairauksista johtuvaan kuolemaan ja sen vuoksi menetettiin yli 16 miljoonaa tervettä elinvuotta ([42]); ottaa huomioon, että myös altistuminen hormonitoimintaa häiritseville kemikaaleille elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden pakkausten kautta on kasvava uhka kansanterveydelle ([43]);

L. ottaa huomioon, että noin puolet ihmisissä vuodesta 1940 lähtien ilmenneistä zoonooseista on seurausta maankäytön muutoksista ([44]); katsoo, että eläinten terveys on olennainen osa kaikkia kestäviä elintarvikejärjestelmiä ja että eläinten terveyteen kohdistuvat vaikutukset vaikuttavat suoraan elintarvikejärjestelmän kestävyyteen;

M. ottaa huomioon, että EU:ssa syntyy vuosittain arviolta 88 miljoonaa tonnia elintarvikejätettä ja siihen liittyvät kustannukset ovat arviolta 143 miljardia euroa ([45]); katsoo, että elintarvikejätteen ympäristövaikutukset ovat mittavat ja sen osuus on noin 6 prosenttia EU:n kaikista kasvihuonekaasupäästöistä ([46]); ottaa huomioon, että elintarvikejätteen suurimmat aiheuttajat EU:ssa ovat kotitaloudet (53 prosenttia) ja jalostus (19 prosenttia) ([47]); ottaa huomioon, että 10 prosenttia EU:n elintarvikejätteestä liittyy päivämäärämerkintään ja kuluttajien vääriin käsityksiin päivämäärämerkintäjärjestelmän lukemisesta ja käytöstä ([48]);

N. ottaa huomioon, että antibioottien myynti eurooppalaisille karjatiloille väheni 18,5 prosenttia vuosina 2011–2016 ([49]), mikä johti antibioottien määrän vähenemiseen maataloudessa 35 prosentilla vuosina 2011–2018, ja useimmissa jäsenvaltioissa elintarviketuotantoeläimillä käytettävien mikrobilääkkeiden kulutus on vähäisempää tai

---

([37]) Lechenet, M., Dessaint, F., Py, G. ja muut, *Reducing pesticide use while preserving crop productivity and profitability on arable farms*, Nature Plants 3, 17008, 2017.
([38]) https://www.publiceye.ch/en/topics/pesticides/banned-in-europe
([39]) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen, *The 2019 European Union report on pesticide residues in food*, EFSA Journal, 2019. https://doi.org/10.2903/j.efsa.2021.6491
([40]) Eurostat, *Overweight and obesity – BMI statistics*.
([41]) Eurostat, *The European Health Interview Survey, Wave 2*, 2013.
([42]) https://knowledge4policy.ec.europa.eu/health-promotion-knowledge-gateway/eu-burden-non-communicable-diseases-key-risk-factors_en
([43]) Muncke, J. ja muut, "Impacts of food contact chemicals on human health: a consensus statement" *Environmental Health, 19*.
([44]) Keesing, F. ja muut, "Impacts of biodiversity on the emergence and transmission of infectious diseases", *Nature 468*, s. 647–652, 2010.
([45]) EU-Fusions, *Estimates of European food waste levels*, loppuraportti, 2016.
([46]) FAO, *Food wastage footprint & climate change*.
([47]) EU-Fusions, *Estimates of European food waste levels*, loppuraportti, 2016.
([48]) ICF, *Market study on date marking and other information provided on food labels and food waste prevention*, loppuraportti Euroopan komissiolle, 2018.
([49]) Euroopan tautienehkäisy- ja -valvontakeskuksen, Euroopan elintarvikeviraston ja Euroopan lääkeviraston toinen yhteinen raportti yhdennetystä analyysista mikrobilääkkeiden käytöstä ja mikrobilääkeresistenssin esiintymisestä ihmisistä ja elintarviketuotantoeläimistä peräisin olevissa bakteereissa, 2017.

paljon vähäisempää kuin ihmisillä käytettävien mikrobilääkkeiden kulutus ([50]); toteaa kuitenkin, että jäsenvaltioiden välillä on suuria eroja ja joidenkin mikrobilääkkeiden kulutus on edelleen liian suurta ([51]); ottaa huomioon, että mikrobilääkeresistenssi on merkittävä uhka ihmisten terveydelle; ottaa huomioon, että antibioottien käytön vähentäminen ja minimointi kotieläintaloudessa auttaa hidastamaan mikrobilääkeresistenssin syntymistä ja leviämistä;

O. toteaa, että hallitustenvälinen ilmastonmuutospaneeli (IPCC) julkaisi jo vuonna 2018 erityiskertomuksensa ”Impacts of Global Warming of 1.5 °C”, jossa todettiin, että ilmaston lämpenemisen rajoittaminen 1,5 celsiusasteeseen edellyttäisi nopeita, kauaskantoisia ja ennennäkemättömiä muutoksia kaikilla yhteiskunnan osa-alueilla; ottaa huomioon, että ilmastonmuutos ja biologisen monimuotoisuuden väheneminen aiheuttavat elintarviketurvalle ja elinkeinoille yhä suurempia uhkia toistuvien kuivuuksien, tulvien, metsäpalojen ja uusien tuholaisten muodossa; ottaa huomioon, että elintarvikejärjestelmät aiheuttavat 29 prosenttia maailmanlaajuisista kasvihuonekaasupäästöistä ja vaikuttavat syvästi ilmastoon, biologiseen monimuotoisuuteen, veteen, ilmaan, maaperään ja hiilinieluihin; ottaa huomioon, että EU:n maatalousala tuottaa noin 10 prosenttia EU:n kasvihuonekaasujen kokonaispäästöistä ja että jäsenvaltioiden välillä on huomattavia eroja niin, että maatalouden osuus kansallisista kasvihuonekaasupäästöistä on 3–33 prosenttia ([52]);

P. ottaa huomioon, että Euroopan maatalouden kasvihuonekaasupäästöt ovat vähentyneet noin 20 prosenttia vuodesta 1990; ottaa huomioon, että maatalouden kasvihuonekaasupäästöjen vähennykset ovat hidastuneet huomattavasti vuodesta 2012 ja joinakin vuosina päästöt ovat jopa lisääntyneet ([53]); ottaa huomioon, että maatalous voi edistää aktiivisesti hiilen sitomista lisäämällä luonnollisia hiilinieluja sitä kautta, että otetaan käyttöön luontoon ja ekosysteemeihin perustuvia ratkaisuja, kuten laajoja viljelykiertoja, sekaviljelyä, permakulttuuria, peltometsäviljelyä, metsänhoitoa, agroekologiaa ja ekosysteemien ennallistamista ja erityisesti turvealueiden ennallistamista ja ylläpitoa keinona lisätä luonnollisia hiilinieluja ja sitomista;

Q. ottaa huomioon, että maatalous on EU:n kolmanneksi suurin PM10-päästöjen lähde, kuten Euroopan ympäristökeskus on korostanut; ottaa huomioon, että maatalouden ammoniakkipäästöt (NH_3) aiheuttavat osaltaan suurten hiukkaspitoisuuksien jaksoja, joita on havaittu keväisin kaikkialla Euroopassa, ja että niillä on sekä lyhyen että pitkän aikavälin terveysvaikutuksia;

R. ottaa huomioon, että EU kuluttaa seitsemän kertaa enemmän typpeä ja kolme kertaa enemmän fosforia kuin maapallon sietokyvyn rajoissa voidaan pitää kestävänä ja oikeudenmukaisena ([54]);

S. katsoo, että tarvitaan enemmän elinkaarta koskevia tietoja sekä parempaa toimitusketjua koskevien tietojen jäljittämistä ja seurantaa, jotta voidaan mitata edistymistä Euroopan elintarvikejärjestelmän ympäristövaikutusten vähentämisessä;

T. toteaa, että perhetiloihin perustuva ja monista erilaisista viljelymalleista koostuva eurooppalainen monimuotoinen maatalouselintarvikealan malli on EU:n talouden ja yhteiskunnan keskeinen osatekijä, ja katsoo, että sillä on varmistettava kilpailukykyinen, korkealaatuinen ja monipuolinen elintarviketuotanto, elintarviketurva, paikalliset toimitusketjut, hyvät maatalouskäytännöt, maan ja vesivarojen suojelu, korkeat ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskevat normit sekä elinvoimaiset maaseutualueet kaikkialla EU:ssa; ottaa huomioon, että asianmukaisesti tuetulla maatalouspolitiikalla edistetään siirtymistä paikallisempiin toimitusketjuihin ja kestävämpiin maatalouskäytäntöihin, joilla saavutetaan korkeammat ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskevat normit;

U. katsoo, että on tärkeää korostaa sitä, että strategian tavoitteiden saavuttamisessa mikroyrityksillä sekä pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on keskeinen rooli EU:n maatalouselintarvikealalla toimitusketjun kaikissa vaiheissa jalostuksesta vähittäiskauppaan asti;

([50]) EMA: Sales of veterinary antimicrobial agents in 30 European countries. Trends from 2010 to 2016. Kahdeksas ESVAC-raportti (https://www.ema.europa.eu/en).

([51]) Euroopan tilintarkastustuomioistuin, *Mikrobilääkeresistenssin torjunta: eläinalalla on edistytty, mutta mikrobilääkeresistenssin aiheuttama terveysuhka on edelleen haaste EU:lle, 2019*.

([52]) Euroopan ympäristökeskus, Data viewer on greenhouse gas emissions and removals, sent by countries to UNFCCC and the EU Greenhouse Gas Monitoring Mechanism, ks. myös IEEP 2019, Net-Zero Agriculture in 2050: How to get there (https://ieep.eu/publications/net-zero-agriculture-in-2050-how-to-get-there).

([53]) EEA greenhouse gas – data viewer – Euroopan ympäristökeskus (europa.eu)

([54]) Euroopan ympäristökeskuksen raportti nro 1/2020.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

V. katsoo, että maatalousalan on jatkossakin tuotettava turvallista ja ravitsevaa ruokaa ja samalla ylläpidettävä ja hoidettava maata kestävämmin, ja toteaa, että kaikki tämä torjuu maaseutualueiden väestökatoa; ottaa huomioon, että eurooppalaiset maanviljelijät täyttävät tiukimmat maailmanlaajuiset vaatimukset ja toimittavat korkealaatuisia elintarvikkeita paitsi unionin kansalaisille myös muualle maailmaan; toteaa, että maatalousalalla on myös valtava strateginen arvo mutta hieman yli vuosikymmenessä on lakkautettu useita miljoonia maatiloja, yli kolmasosa kaikista Euroopan maatiloista, joista suurin osa on pieniä perheyrityksiä;

W. katsoo, että Euroopan maatalouden siirtyminen kohti kestävämpiä käytäntöjä ja kiertotaloutta edellyttää huomattavia investointeja sekä riittäviä rahoituksensaantimahdollisuuksia; ottaa huomioon, että Euroopan investointipankki on sitoutunut lisäämään ilmastotoimiin ja ympäristön kestävyyteen tehtävien investointien rahoitusta siten, että niiden osuus sen toimista on 50 prosenttia vuonna 2025 ja sen jälkeen; katsoo, että tätä voitaisiin hyödyntää sellaisten teknologioiden käyttöön ottamiseksi, jotka edistävät kestäviä käytäntöjä ja vahvistavat maatalouden yhteyttä kiertotalouteen;

X. ottaa huomioon, että maaperän hyvä terveys lisää maapallon kykyä elintarvikkeiden tuotantoon, veden suodatukseen ja hiilen sitomiseen ja edistää siten paitsi ilmaston vakauttamista myös elintarviketurvan varmistamista, biologisen monimuotoisuuden palauttamista, viljelymaamme suojelua ja terveellisemmän elintarvikejärjestelmän rakentamista; ottaa huomioon, että uudistuva maatalous lähestymistapana elintarviketuotantoon ja maankäyttöön voisi lieventää näitä haasteita ja auttaa siirtymään erittäin selviytymiskykyiseen maatalousjärjestelmään, joka perustuu maan ja maaperän asianmukaiseen hoitoon;

Y. katsoo, että on tärkeää, että kuluttajille annetaan kattavasti tietoa ja että heillä on mahdollisuus tehdä ja he pystyvät tekemään tietoon perustuvia elintarvikevalintoja; katsoo, että tämä edellyttää tervettä ja moitteetonta elintarvikeympäristöä, jolla taataan avoimuus ja varmistetaan, että terveellinen ja kestävä valinta on myös helppo ja kohtuuhintainen valinta, ja kannustaa ja rohkaisee ihmisten terveyttä tukevia kulutusmalleja varmistaen samalla luonnonvarojen ja henkilöresurssien kestävän käytön ja eläinten hyvinvoinnin korkean tason; katsoo, että pelkillä tiedotus-, koulutus- ja valistuskampanjoilla ei saavuteta vaadittua muutosta kohti kestävämpiä ja terveellisempiä kuluttajien valintoja, koska näihin voivat vaikuttaa esimerkiksi normit ja käytännöt, hinta, mukavuus, tottumukset ja elintarvikevalikoiman esillepanotapa; katsoo kuitenkin, että tietoisilla kansalaisilla ja valistuksella voi olla merkittävä rooli Euroopan ilmastoa, resurssitehokkuutta ja biologista monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden saavuttamisessa kysyntäpuolelta; katsoo, että ravintosisällön ja alkuperän pakollinen merkitseminen sekä ymmärrettävät tiedot eläinten hyvinvoinnista ja kestävyydestä periaatteessa kaikissa elintarvikkeissa sekä julkinen tieto todellisista tuotantokustannuksista voivat auttaa ohjaamaan kuluttajia terveelliseen, kestävään ja turvalliseen ravitsemukseen; katsoo, että myös kuluttajille annettavaa tietoa olisi mukautettava digitaaliseen aikakauteen kuitenkin siten, että ketään ei jätetä jälkeen;

Z. toteaa, että Välimeren ruokavalio, jonka Unesco tunnusti vuonna 2010 aineettomaksi kulttuuriperinnöksi, tunnetaan terveellisenä ja tasapainoisena ruokavaliona, jolla on suuri ravitsemuksellinen, sosiaalinen ja kulttuurinen arvo ja joka perustuu alueen ja biologisen monimuotoisuuden kunnioittamiseen, jolla varmistetaan kalastukseen, kestävään metsästykseen ja maatalouteen liittyvän perinteisen toiminnan ja perinteisten käsityötaitojen säilyttäminen ja kehittäminen ja jolla on suojeleva rooli pääasiallisten kroonisten rappeutumissairauksien primaari- ja sekundaaripreventiossa;

AA. katsoo, että vesi ja maatalous ovat erottamattomasti yhteydessä toisiinsa ja että kestävä vesihuolto maatalousalalla on ratkaisevan tärkeää laadukkaiden ja riittävien elintarvikkeiden tuotannon ja vesivarojen suojelun mahdollistamiseksi;

AB. ottaa huomioon, että elintarvikemarkkinoiden globalisaatio on lisääntynyt, mikä on lisännyt unionin ja unionin ulkopuolisten maiden välisten vapaakauppasopimusten merkitystä;

AC. katsoo, että nyt voimassa olevien ympäristönormien täytäntöönpanon seurauksena saadut tulokset on otettava huomioon;

AD. ottaa huomioon, että covid-19-pandemian aiheuttama vakava tilanne on vaikuttanut unionin elintarvikeketjun kaikkiin toimijoihin alkutuotannosta aina hotelli- ja ravintola-alaan;

AE. ottaa huomioon, että unionin elintarvikejärjestelmällä on ollut keskeinen rooli covid-19-pandemian aikana ja että se on osoittanut selviytymiskykynsä, kun viljelijät ja heidän osuuskuntansa ja tuottajajärjestönsä, elintarvikearvoketjussa työskentelevät työntekijät, jalostajat, jakelijat ja vähittäismyyjät ovat tehneet yhteistyötä vaikeissa olosuhteissa, myös sulkutoimien aikana, ja terveysriskeille alttiina varmistaakseen, että unionin kuluttajat saavat jatkuvasti turvallisia, kohtuuhintaisia ja korkealaatuisia tuotteita esteettä ja kunnioittaen samalla sisämarkkinoiden yhtenäisyyttä; ottaa huomioon, että EU:n sisämarkkinat ja maatalousjärjestelmä selvisivät suurelta osin ja nopeasti toimituskatkoksista covid-19-kriisin aikana, mutta kriisi kuitenkin paljasti tiettyjä haavoittuvuuksia monimutkaisissa elintarvikeketjuissa, mikä osoittaa, että on tarpeen varmistaa elintarviketurva, selviytymiskyky ja lyhyet toimitusketjut pitkällä aikavälillä; katsoo, että tässä yhteydessä on tärkeää korostaa elintarviketurvan ja toimitusketjujen turvallisuuden merkitystä kaikille unionin kansalaisille sekä sitä, että viljelijöillä pitää olla käytettävissään kaikki tarvittavat välineet monipuolisen ruoan tuottamiseksi kestävällä tavalla;

AF. ottaa huomioon, että vaikka viljelijöiden oikeudet on kirjattu elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivaroja koskevaan FAO:n kansainväliseen sopimukseen vuonna 2004, teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat säännöt ovat usein olleet ristiriidassa niiden kanssa ja vaarantaneet paikalliset, perinteiset ja alkuperäiset kylvömenetelmät;

AG. ottaa huomioon, että eläinten hyvinvointi ja terveys kiinnostavat kuluttajia yhä enemmän; ottaa huomioon, että eläinten hyvinvoinnin korkea taso on tärkeä kestävän kehityksen kannalta ja että se voi vahvistaa eurooppalaisten viljelijöiden taloudellista ja ekologista kestävyyttä luomalla uudet markkinat, joilla viljelijät voivat myydä tuotteita korkeampien eläinten hyvinvointia koskevien normien pohjalta; ottaa huomioon, että komissio on ilmoittanut arvioivansa ja tarkistavansa voimassa olevaa eläinten hyvinvointia koskevaa lainsäädäntöä, myös eläinten kuljetusta ja teurastusta koskevaa lainsäädäntöä; ottaa huomioon, että horisontaaliset säännöt, joilla suojellaan eläimiä tuotantolaitoksissa, yhdistettynä tieteeseen perustuviin lajikohtaisiin eläinten hyvinvointia koskeviin vaatimuksiin kaikkien tuotantoeläinten osalta hyödyttäisivät merkittävästi eläinten hyvinvointia; ottaa huomioon, että siirtymäkaudet ja viljelijöille myönnettävä tuki ovat olennaisen tärkeitä lainsäädännön muutoksissa, jotka mahdollistavat kestävämmän viljelyn ja parantavat eläinten hyvinvointia;

AH. toteaa, että maantieteelliset merkinnät ovat peräisin unionin ikivanhasta perinnöstä ja ne ovat seurausta ihmisen sopeutumisesta ympäristöönsä ja EU:n identiteetin ilmaus;

AI. katsoo, että on erittäin tärkeää puuttua elintarvikepetoksiin ja vilpillisiin käytäntöihin tunnistamalla ja tutkimalla petoksia;

1. pitää Pellolta pöytään -strategian pyrkimyksiä ja tavoitteita tärkeänä askeleena kohti kestävää, oikeudenmukaista, terveellistä, eläinystävällistä, alueellisempaa, monipuolista ja selviytymiskykyistä elintarvikejärjestelmää, joka on keskeisessä asemassa pyrittäessä saavuttamaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa asetetut tavoitteet ja kestävän kehityksen tavoitteet; korostaa, että terveiden ihmisten, terveiden yhteiskuntien, terveiden eläinten ja terveen maapallon välillä on erottamattomia yhteyksiä; korostaa, että tämä strategia on olennaisen tärkeä, jotta elintarvikejärjestelmä, mukaan lukien eläin- ja kasvintuotanto, saadaan pysymään maapallon sietokyvyn rajoissa, ja korostaa samalla, että on tärkeää saavuttaa kunnolliset työolot ja -ehdot ja oikeudenmukaiset mahdollisuudet koko elintarvikkeiden arvoketjussa ja että on saatava aikaan sopiva ja tasapainoinen toimintapoliittinen lähestymistapa; kannustaa komissiota muuntamaan strategian mahdollisimman pian konkreettisiksi lainsäädäntötoimiksi ja muiksi toimiksi, joita täydennetään asianmukaisilla siirtymävaiheen rahoitustukimekanismeilla;

Toiminnan tarve

2. muistuttaa, että vaikutustenarvioinnit ovat olennainen osa EU:n sääntöjen laatimista koskevaa prosessia; suhtautuu myönteisesti komission ilmoitukseen, että se aikoo toteuttaa parempaa sääntelyä koskevien suuntaviivojen mukaisesti yksityiskohtaisia vaikutustenarviointeja, myös julkisia kuulemisia, kaikista Pellolta pöytään -strategian lainsäädäntöaloitteista, myös tehokkaita määrällisiä tavoitteita koskevista aloitteista ([55]); korostaa, että näiden tieteellisten etukäteen tehtävien vaikutustenarviointien olisi sisällettävä vankat ympäristöarvioinnit, niiden olisi katettava kestävyyden kolme ulottuvuutta (ympäristöä koskeva, taloudellinen ja sosiaalinen ulottuvuus, terveys mukaan lukien) kokonaisvaltaisessa ja järjestelmällisessä lähestymistavassa ja niissä olisi otettava huomioon toimien toteuttamatta jättämisestä aiheutuvat kustannukset ihmisten terveyteen, ympäristöön, biologiseen monimuotoisuuteen ja yleiseen kestävyyteen kohdistuvien välittömien ja pitkän aikavälin vaikutusten osalta sekä otettava huomioon sukupolvenvaihdokset, mahdolliset kompromissit politiikkatavoitteiden välillä, tavoitteiden saavuttamiseksi käytettävissä olevat keinot ja erilaiset viljelymallit

([55]) Kyriakidesin vastaukset kirjalliseen kysymykseen E-000689/2021.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

EU:n jäsenvaltioissa; panee merkille, että on tärkeää kuvata kunkin yksittäisen tavoitteen laskentamenetelmät, perustasot ja viiteajanjaksot, ja korostaa jäsenvaltioiden kanssa tehtävän yhteistyön, kuulemisen ja yhdessä toimimisen tarvetta; panee merkille, että strategian ensimmäinen väliarviointi on suunniteltu tehtäväksi vuoden 2023 puolivälissä; korostaa, että tässä väliarvioinnissa on tarkasteltava perusteellisesti kaikkien toimien kumulatiivisia vaikutuksia kokonaisvaltaisella ja järjestelmällisellä tavalla, joka kattaa kaikki kestävyyden ulottuvuudet, eli ympäristöä koskevan, taloudellisen ja sosiaalisen ulottuvuuden, terveys mukaan lukien;

3. on tyytyväinen ilmoitettuun ehdotukseen kestävien elintarvikejärjestelmien lainsäädäntökehykseksi, joka perustuu näyttöön ja avoimeen tietoon ja jossa otetaan huomioon uusin tieteellinen tieto; kehottaa komissiota käyttämään tätä ehdotusta laatiakseen tulevaisuuteen suuntautuneen kokonaisvaltaisen, tasapainoisen, yhdennetyn ja ympäristön kannalta ja sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävän yhteisen elintarvikepolitiikan, jossa kaikki toimijat antavat panoksensa ja jolla pyritään pienentämään EU:n elintarvikejärjestelmän ympäristö- ja ilmastojalanjälkeä ja vähentämään sen kielteisiä vaikutuksia biologiseen monimuotoisuuteen sekä ihmisten ja eläinten terveyteen ja hyvinvointiin, jotta Euroopasta tulisi ensimmäinen ilmastoneutraali ja lähes nollapäästöinen maanosa viimeistään vuoteen 2050 mennessä, ja vahvistamaan sen kykyä selviytyä ilmastonmuutoksesta, ympäristön tilan heikkenemisestä ja biologisen monimuotoisuuden köyhtymisestä, jotta varmistetaan elintarviketurva keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä; korostaa tarvetta varmistaa taloudellinen ja sosiaalinen kestävyys koko elintarvikeketjussa, sillä hyvät sosioekonomiset näkymät ja asianomaisten eri alojen kilpailukyky auttavat saavuttamaan strategian tavoitteet; kannustaa EU:ta johtamaan maailmanlaajuista siirtymistä kohti kestävyyttä aina pellolta pöytään, siten että perustana on monimuotoinen maatalousala, joka on kestävä ympäristöä koskevasta, sosiaalisesta (terveys mukaan lukien) ja taloudellisesta näkökulmasta tarkasteltuna, YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) agroekologian periaatteet ja YK:n oikeus ruokaan, ja varmistamaan samalla politiikan paremman yhdenmukaisuuden ja johdonmukaisuuden, jotta kaikki Euroopan elintarvikejärjestelmän toimijat voivat toteuttaa realistisiin ja avoimiin SMART-tavoitteisiin perustuvaa pitkän aikavälin suunnittelua; korostaa kiireellisen ja rohkean toimintapoliittisen ja lainsäädännöllisen muutoksen tarpeellisuutta, kun otetaan huomioon, että on olemassa kiistatonta tieteellistä näyttöä tarpeesta parantaa nykyisen elintarvikejärjestelmän kestävyyttä sekä siitä, että toimien toteuttamatta jättäminen aiheuttaa suuremmat kustannukset, ja korostaa innovoinnin ja kestävien käytäntöjen merkitystä; ehdottaa, että otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion oma perustaso ja saavutettu edistys samoin kuin niiden (alueelliset) erityisolosuhteet ja edistetään samalla taitotiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä; korostaa tarvetta ottaa mukaan elintarvike- ja juomaketjut kokonaisuudessaan, mukaan lukien tuotanto, jalostus, markkinointi, varastointi, kuljetus, jakelu, majoitus- ja ravitsemisala ja vähittäiskauppa, uusioraaka-aineiden hävittäminen ja kierrätys; kehottaa ottamaan tässä lainsäädäntöehdotuksessa huomioon tuotantoeläinten hyvinvoinnin koko laajuudessaan, koska se on elintarvikkeiden kestävyyden olennainen osa;

4. kannattaa sellaisten elintarvikepolitiikan strategisten suunnitelmien ([56]) laatimista, joilla helpotetaan, edistetään ja laajennetaan uusia ja olemassa olevia kansallisia, alueellisia ja paikallisia elintarvikepolitiikkoja ja joissa otetaan huomioon myös monimutkainen kysymys elintarvikeköyhyydestä Euroopassa; korostaa, että on tärkeää, että suunnitelmat perustuvat riippumattomaan puolueettomaan tieteeseen ja tutkimukseen sekä laajoja erilaisia näkökulmia edustavien sidosryhmien osallistumiseen, jotta voidaan varmistaa prosessin legitimiteetti ja osallistavuus; korostaa, että tarvitaan uusi monialainen hallintotapa, jotta voidaan varmistaa EU:n elintarvike- ja maatalouspolitiikkojen yhtenäisyys sekä yhtenäisyys niihin vaikuttavien politiikkojen kanssa, kuten kauppa-, energia-, kilpailu- ja ilmastopolitiikka, jotta voidaan lisätä synergioita ja välttää ja hallita kompromisseja; kehottaa siksi käymään jäsenneltyä vuoropuhelua parlamentin, jäsenvaltioiden ja kaikkien elintarvikejärjestelmän toimijoiden, myös kansalaisten, välillä, jotta voidaan tarttua kaikkiin tämän strategian tarjoamiin mahdollisuuksiin ja keskustella puutteista, mahdollisuuksista ja haasteista kokonaisvaltaisen yhteisen EU:n elintarvikepolitiikan kehittämisessä ja täytäntöönpanossa; kehottaa komissiota edistämään yhteiskunnallista vuoropuhelua kestävyyden ja sen eri osatekijöiden yhteisestä tulkinnasta edettäessä kohti ehdotusta kestävän elintarvikejärjestelmän lainsäädäntökehykseksi, jonka tulisi lopulta perustua yhteen, yhtenäiseen lähestymistapaan kaikkiin kestävyyden näkökohtiin;

5. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen laatia valmiussuunnitelma elintarvikehuollon ja elintarviketurvan varmistamiseksi, jotta voidaan koordinoida yhteistä eurooppalaista toimintaa elintarvikejärjestelmiin vaikuttavissa kriiseissä; korostaa, että ihmisten, yritysten tai jäsenvaltioiden paniikkiliikkeiden ja ylireagoinnin välttämiseen tarvitaan ennaltaehkäisevää lähestymistapaa; katsoo, että se on riittävä vastaus elintarviketurvaa koskeviin kasvaviin odotuksiin, jotka on ratkaistava unionin tasolla; kehottaa komissiota käsittelemään strategisia elintarvikevarastoja koskevia kysymyksiä samalla tavalla kuin toimitaan eri puolella unionia sijaitsevien strategisten öljyvarastojen kohdalla;

([56]) Euroopan ympäristöpolitiikan instituutti (IEEP) ja Ecologic Institute, Think2030 policy paper, *European food and agriculture in a new paradigm: Can global challenges like climate change be addressed through a farm to fork approach?*, 2021. https://think2030.eu/wp-content/uploads/2021/02/European-food-and-agriculture-in-a-new-paradigm-WEB.pdf

6. korostaa, että tarvitaan toimia, joilla edistetään kestävää viljelyä, vähennetään torjunta-aineiden käyttöä ja niihin liittyviä riskejä, suojellaan ja ennallistetaan maaperän ekosysteemejä ja lisätään maisemapiirteitä viljelysmailla, joilla tuetaan luontodirektiiveillä suojattujen lajien ja elinympäristöjen elpymistä, mukaan lukien pölyttäjät ja niiden elinympäristöt; muistuttaa, että maatalouden tuottavuus ja selviytymiskyky riippuvat luonnonvarojen kestävästä hallinnasta, jotta voidaan taata elintarvikejärjestelmiemme pitkän aikavälin kestävyys;

7. korostaa, että onnistunut siirtyminen kestävämpään elintarvikejärjestelmään on unionin kuluttajien, viljelijöiden ja yritysten etujen mukaista; korostaa, että tätä siirtymää voidaan tukea paremmalla sidosryhmille tiedottamisella ja maatalouspolitiikoilla; korostaa, että ekologinen siirtymä elintarviketuotannossa ja siitä seuraava panos ilmastonmuutoksen hillitsemiseen voisi hyödyttää yhtä lailla sekä alkutuottajia, ympäristöä, taloutta että koko yhteiskuntaa ja tarjota kestävää, turvallista, riittävää, kohtuuhintaista, terveellistä ja ravitsevaa ruokaa ja että se voidaan saavuttaa tasapainoisella lähestymistavalla, joka tuo yhteen kestäviä käytäntöjä ja taloudellisia mahdollisuuksia; palauttaa mieliin, että alan oikeasuhteisen osallistumisen varmistamiseksi maatalouden olisi tuettava tavoitteiden ja kannustimien avulla EU:n päämäärää nollapäästöihin pääsemisestä viimeistään vuosisadan puoliväliin mennessä ja samalla olisi puututtava päästöihin, jotka liittyvät eurooppalaiseen elintarviketuotantoon ja -kulutukseen mutta jotka syntyvät Euroopan ulkopuolella; korostaa, että viljelijöiden osallistuminen ja tukeminen ilmastotoimissa on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan saavuttaa maailmanlaajuiset ilmastonmuutoksen hillitsemistavoitteet ja kestävän kehityksen tavoitteet vaarantamatta maailmanlaajuista elintarvike- ja ravitsemusturvaa ja siten, että ketään ei jätetä jälkeen;

8. korostaa tarvetta varmistaa Pellolta pöytään -strategian ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden välinen johdonmukaisuus, mukaan lukien ilmastoa, biologista monimuotoisuutta, saasteettomuutta ja terveyttä koskevat tavoitteet; korostaa, että biologisen monimuotoisuuden ylläpitäminen ja parantaminen on ratkaisevan tärkeää unionin ja maailmanlaajuisen elintarviketurvan säilyttämiseksi ja että on varmistettava yhtenäisyys EU:n biodiversiteettistrategian kanssa, mukaan lukien Natura 2000 -verkoston ja suojeltujen merialueiden panos terveellisen elintarviketuotannon tukemiseksi, sekä yhtenäisyys yhteisen maatalouspolitiikan (YMP), yhteisen kalastuspolitiikan (YKP), unionin kauppapolitiikan ja EU:n biotalousstrategian kanssa; korostaa, että kestävän kehityksen tavoitteet tarjoavat asianmukaisen kehyksen, jonka avulla voidaan integroida johdonmukaisella ja järjestelmällisellä tavalla ympäristöä koskevia, sosiaalisia ja taloudellisia tavoitteita, ja mahdollistavat sellaisten monialaisten politiikkojen suunnittelun, joissa otetaan paremmin huomioon kunkin toimintapoliittisen tavoitteen välinen yhteys; muistuttaa, että sosiaalinen ulottuvuus on sisällytettävä kaikkiin Pellolta pöytään -strategian tuleviin aloitteisiin yhdessä taloutta ja ympäristöä koskevien ulottuvuuksien kanssa, jotta voidaan varmistaa erittäin tarpeellinen kestävää kehitystä tukevan politiikan johdonmukaisuus; vaatii, että työolojen parantaminen Kansainvälisen työjärjestön (ILO) kahdeksan keskeisen yleissopimuksen mukaisesti, työehtosopimusneuvottelut ja sosiaalinen suojelu olisi otettava kestävän kehityksen kriteereiksi;

Kansalaisten, työntekijöiden, tuottajien, jakelijoiden ja ympäristön kannalta hyvän elintarvikeketjun luominen

9. suhtautuu myönteisesti päätökseen tarkistaa torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevaa direktiiviä sekä torjunta-aineiden, orgaanisista lähteistä ja mineraalilähteistä peräisin olevan ravinnehävikin ja antibioottien myynnin vähentämistavoitteita ja on vakuuttunut, että nämä tavoitteet ovat hyvinkin saavutettavissa mutta niiden saavuttaminen riippuu turvallisempien, tehokkaiden ja vaikuttavien vaihtoehtojen saatavuudesta; korostaa, että tämän muutoksen toteuttamiseksi on tärkeää jatkaa kokonaisvaltaista koulutusta ja tiedottamista muun muassa neuvontapalvelujen avulla; korostaa, että näiden vähentämistavoitteiden on oltava sitovia ja että on tärkeää pyrkiä niihin kokonaisvaltaisilla, ennaltaehkäisevillä ja kiertotalouteen perustuvilla lähestymistavoilla, kuten luonnonmukaisilla ja agroekologisilla käytännöillä, innovatiivisilla kestävillä maatalouskäytännöillä, soveltamalla täsmäviljelyä ja tarpeen mukaan integroituja viljely- ja torjuntakäytäntöjä sekä käyttämällä kestäviä vaihtoehtoja, joita tuetaan elinkaarinäkökulmasta; korostaa tarvetta ottaa käyttöön muita kuin kemiallisia vähäriskisiä torjunta-aineita koskevat nopeutetut arviointi-, lupa- ja rekisteröintimenettelyt ja varmistaa samalla, että niiden arvioinnissa ollaan yhtä tiukkoja kuin muiden aineiden arvioinnissa; vaatii, että kunkin jäsenvaltion olisi ilmasto-olosuhteidensa ja maataloustuotannon erityispiirteidensä mukaisesti asetettava YMP:n strategiasuunnitelmien ja muiden asiaankuuluvien poliittisten välineiden uudelleentarkasteluissa vankat, tehokkaat ja aikasidonnaiset määrälliset vähennystavoitteet, joilla pyritään vähentämään nollaan maatalouden päästöt maaperään, pohjaveteen, pintaveteen ja ilmaan vihreän kehityksen ohjelman nollatavoitteen mukaisesti, yhdistettynä tarkasti määriteltyihin lajikohtaisiin tukitoimenpiteisiin, joilla varmistetaan vastuuvelvollisuus ja täytäntöönpanokelpoisuus kaikilla tasoilla, ja käytettävä riippumattomia ja täydellisiä tietoja näiden tavoitteiden saavuttamisen tueksi sekä tukea täytäntöönpanoon tilatasolla ja sitä koskevaa koulutusta sekä innovatiivisten ja kestävien viljelyratkaisujen lisätutkimusta

ja -kehittämistä; kehottaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita niiden torjunta-aineiden käyttöä koskevien sääntöjen valvonta-, seuranta- ja täytäntöönpanojärjestelmien parantamisessa ja edistämään torjunta-aineiden loppukäyttäjille suunnattua viestintää ja valistusta; toistaa kehotuksensa, että edellä mainitut päämäärät ja tavoitteet olisi muunnettava lainsäädännöksi, myös siten, että tarkistetaan torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevaa direktiiviä, ja kehottaa komissiota selventämään, miten se aikoo käsitellä yksittäisten jäsenvaltioiden osallistumista unionin laajuisiin sitoviin tavoitteisiin, varmistaen samalla tasapuoliset toimintaedellytykset ja selkeyttäen näiden tavoitteiden perustasoja ottaen huomioon kunkin jäsenvaltion erilaiset lähtökohdat, toteutetut toimet ja ominaispiirteet sekä yksilöimällä selkeästi monet ei-synteettiset ja muut jo tunnetut vaihtoehdot, niiden saatavuuden ja vaikutuksen alan kannattavuuteen, viljelijöiden tuloihin ja elintarviketurvaan, ja kehottaa komissiota laatimaan suunnitelman synteettisten panosten vähentämiseksi minimiin maataloudessa; kehottaa komissiota tukemaan paremman viestinnän, seurannan ja tarkastusten avulla jäsenvaltioita, jotta ne kiinnittävät erityistä huomiota erityisiin ehtoihin, jotka koskevat torjunta-aineiden käyttöä pohjavesialueilla;

10. korostaa integroidun torjunnan keskeistä roolia torjunta-aineriippuvuuden vähentämisessä ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että sitä sovelletaan ja sen täytäntöönpanoa arvioidaan ja seurataan järjestelmällisesti; kehottaa jäsenvaltioita muuntamaan integroidun torjunnan yleiset periaatteet käytännöllisiksi ja mitattavissa oleviksi kriteereiksi ja tarkistamaan ne tilatasolla ja kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot panevat nämä integroidun torjunnan periaatteet tehokkaasti täytäntöön YMP:n strategiasuunnitelmissaan; kehottaa niitä ottamaan jokaisen lajin osalta käyttöön tarkasti määriteltyjä ja räätälöityjä toimenpiteitä ja käytäntöjä, esimerkiksi kukkavyöhykkeitä, joita sovelletaan perustasona torjunta-aineiden käytön ja tuhoojien vastustuskyvyn vähentämisessä; kehottaa elintarvikeketjun vähittäiskauppiaita tekemään ennakoivaa yhteistyötä viljelijöiden kanssa kaikkien käytettävissä olevien integroidun torjunnan käytäntöjen ja menetelmien täytäntöönpanemiseksi ja laajentamiseksi niiden toimitusketjun jokaisen viljelykasvin osalta ja raportoimaan omasta panoksestaan tavoitteisiin ja vähennystavoitteisiin osana niiden ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvää raportointia;

11. katsoo, että vaikka unionilla on yksi maailman tiukimmista järjestelmistä, sekä torjunta-aineiden hyväksymistä koskevaa asetusta että sen täytäntöönpanoa on parannettava; palauttaa mieliin päätöslauselmansa torjunta-aineiden lupamenettelystä unionissa ([57]) ja odottaa, että komissio ja jäsenvaltiot noudattavat kaikkia sen kehotuksia viipymättä, ja korostaa, että sääntelykehyksessä olisi kannustettava innovointiin ja tutkimukseen, jotta voidaan kehittää parempia ja turvallisempia kasvinsuojeluaineita ja -vaihtoehtoja; huomauttaa, että torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevan direktiivin tarkistamisen lisäksi komission, Euroopan elintarvikeviraston (EFSA) ja Euroopan lääkeviraston (EMA) olisi torjunta-aineiden käytön ja siihen liittyvien riskien vähentämiseksi parannettava kasvinsuojeluaineiden ympäristöriskinarviointia muun muassa ottamalla huomioon torjunta-aineiden vaikutukset veden laatuun ja juomavesilähteisiin, myös niiden yhteis- ja yhdistelmävaikutukset; kehottaa komissiota arvioimaan asianmukaisesti edistymistä toimintapoliittisissa tavoitteissa ja parantamaan komission direktiivissä (EU) 2019/782 ([58]) vahvistettuja yhdenmukaistettuja riski-indikaattoreita siten, että niihin sisällytetään myös toksisuus, pysyvyys ja biokertyvyys, ja ottamaan huomioon maatalousmaat tai tehoaineiden määrät ja kasvinsuojeluaineiden käyttötavat, jotta voidaan tehokkaasti vähentää synteettisten torjunta-aineiden ja raskasmetallien käyttöä tavanomaisessa ja luonnonmukaisessa maataloudessa, ja ottamaan käyttöön selkeät tieteellisesti perustellut kriteerit sille, mitä pidetään kohtuuttomina ympäristövaikutuksina, ottaen huomioon todellisen (akuutin ja kroonisen) altistuksen useille kasvinsuojeluaineille, niiden yhteis- ja yhdistelmävaikutukset mukaan luettuina; vaatii, että torjunta-aineiden ennaltaehkäisevää käyttöä, myös peittaamista systeemisillä torjunta-aineilla, olisi rajoitettava mahdollisimman paljon, jos se aiheuttaa vaaraa ihmisten terveydelle tai ympäristölle; kehottaa komissiota laatimaan lainsäädäntöehdotuksensa torjunta-aineita koskevista tiedoista viimeistään vuoden 2022 puoliväliin mennessä;

12. kehottaa komissiota varmistamaan, että asetuksen (EY) N:o 1107/2009 säännöksiä sovelletaan asianmukaisesti, ja näin takaamaan muun muassa, että torjunta-aineiden käytön poikkeuslupia koskeville ilmoituksille asetetaan vähimmäisvaatimuksia, kuten jäsenvaltioiden velvoittaminen täydellisten ja yksityiskohtaisten selvitysten tekemiseen ja ilmoitusten julkistamiseen; pitää myönteisenä EFSAn roolia näiden poikkeusten tarkastelussa;

([57]) Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. tammikuuta 2019 torjunta-aineiden lupamenettelystä unionissa (EUVL C 411, 27.11.2020, s. 48).

([58]) Komission direktiivi (EU) 2019/782, annettu 15 päivänä toukokuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY muuttamisesta yhdenmukaistettujen riski-indikaattoreiden vahvistamisen osalta (EUVL L 127, 16.5.2019, s. 4).

13. kehottaa ottamaan torjunta-aineiden kumulatiiviset ja yhteisvaikutukset täysimääräisesti huomioon jäämien enimmäismääriä vahvistettaessa sekä ottamaan eläinten terveyteen ja ympäristöön liittyviä riskejä koskevat kriteerit paremmin huomioon arvioitaessa uusia jäämien enimmäismääriä koskevia hakemuksia jäämien enimmäismääriä koskevan asetuksen 14 artiklan mukaisesti; kehottaa käyttämään markkinoille saattamisen jälkeisessä ympäristön biologisessa seurannassa kerättyjä tietoja torjunta-aineille altistumisen ennakoitujen tasojen tarkkuuden vahvistamisessa jäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi sekä maataloustyöntekijöiden, asukkaiden, sivullisten ja kuluttajien sekä kotieläinten hyväksyttävien altistumistasojen vahvistamiseksi; korostaa, että torjunta-aineiden käyttöön liittyvissä tulevissa EU:n lainsäädäntöaloitteissa on jatkossakin kiinnitettävä paljon huomiota käyttäjien terveyden ja turvallisuuden suojeluun; muistuttaa, että on tärkeää varmistaa, että kaikki käyttäjät saavat henkilönsuojaimet sekä kattavaa tietoa ja koulutusta torjunta-aineiden käytöstä ja siihen liittyvistä vaaroista; korostaa, että on varmistettava, että kaikki maataloustyöntekijät voivat saada virallisen asiakirjan, jossa ilmoitetaan heidän työtehtävänsä aikana käytettävän torjunta-aineen tyyppi; tähdentää, että näiden tavoitteiden saavuttamiseksi on ratkaisevan tärkeää tarkistaa syöpäsairauden vaaraa aiheuttavia tekijöitä tai perimän muutoksia aiheuttavia aineita työssä koskevaa direktiiviä 2004/37/EY ([59]), torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevaa direktiiviä 2009/128/EY sekä työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä annettua direktiiviä 98/24/EY ([60]);

14. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio on sitoutunut vähentämään ravinnehävikkiä vähintään 50 prosenttia ja varmistamaan samalla, että maaperän hedelmällisyys ei heikkene; on vakuuttunut siitä, että tämä saavutettaisiin parhaiten sulkemalla ravinnekierrot, hyödyntämällä ravinteiden talteenottoa ja kierrätystä sekä kannustamalla viljelijöitä kasvattamaan palkokasveja ja palkitsemalla siitä; korostaa, että tätä varten tarvitaan oikeudellisesti sitovia lainsäädäntöaloitteita ja toimenpiteitä, joiden avulla viljelijät voivat parantaa ravinnehuoltoa; korostaa, että näihin tavoitteisiin on tärkeää pyrkiä kokonaisvaltaisilla ja kiertotalouteen perustuvilla ravinnehuoltoa koskevilla lähestymistavoilla, kuten agroekologisilla käytännöillä ja älykkäällä viljelyllä, jotka voivat tuoda yhteisetuja maaperän laadulle ja biologiselle monimuotoisuudelle ja jotka voivat auttaa viljelijöitä pääsemään mineraalilannoiteriippuvuudestaan ja vähentämään fosfori- ja typpivuotoja; huomauttaa, että tehottoman lannoituksen vähentämisessä ja liiallisen lannoituksen asteittaisessa lopettamisessa olisi otettava huomioon eri lannoitteiden ilmasto- ja ympäristövaikutukset, myös raskasmetallien esiintyminen; kehottaa jäsenvaltioita esittämään strategiasuunnitelmissaan toimenpiteitä, joilla edistetään tehokasta ravinnehuoltoa ja -kiertoa, tuetaan voimakkaasti maatalousneuvojien ja viljelijöiden koulutusta ja hyödynnetään YMP:n uudistusta tilaisuutena vähentää maatalousalan ammoniakkipäästöjä (NH_3); korostaa, että ravinnehuollon parantamisesta on sekä taloudellista että ympäristöön liittyvää hyötyä; korostaa, että on tärkeää soveltaa nykyaikaisia ja innovatiivisia teknologioita ja ratkaisuja, kuten täsmäviljelyä, kasvien tarpeisiin mukautettua kohdennettua lannoitusta, kasvien ravitsemukseen liittyviä neuvontapalveluja ja hallintotukea, ja korostaa tarvetta ottaa käyttöön laajakaista maaseutualueilla tätä tarkoitusta varten; katsoo, että tilojen kestäville liiketoimintamalleille olisi annettava tukea epäpuhtauksista vapaista jätevirroista saatavien ravinteiden talteenottoa, kierrättämistä ja uudelleenkäyttöä varten;

15. korostaa, että kemiallisten torjunta-aineiden käytön ja siihen liittyvien riskien sekä ravinnehävikin vähentämistä koskevien tavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että saataville tulee turvallisempia vaihtoehtoja, jotta voidaan varmistaa toimiva kasvinsuojeluvälineistö; korostaa kuitenkin koulutuksen merkitystä ennalta ehkäisevien toimenpiteiden asianmukaisen soveltamisen varmistamisessa; kehottaa lisäämään vaihtoehtoisten kasvinsuojeluaineiden, lannoitteiden ja sellaisten kestävämpien lajikkeiden tutkimusta ja kehittämistä, jotka edellyttävät vähemmän tuotantopanoksia vakaiden satojen varmistamiseksi, ja kehottaa kehittämään digitaalisia välineitä sekä luomaan kannustimia sovellusmenetelmille ja -teknologioille, kuten täsmäviljelylle; kehottaa komissiota nopeuttamaan ja yksinkertaistamaan kasvien terveyttä koskevien uusien ratkaisujen käyttöönottoa, mukaan lukien vaikutuksiltaan vähäisemmät kasvinsuojeluaineet, kuten vähäriskiset aineet tai biopohjaiset ratkaisut, ja sisällyttämään horisontaaliseen lainsäädäntöön luonnollisia aineita koskevan määritelmän ja erillisen luokan sekä osallistumaan aloitteisiin, joilla pyritään löytämään vaihtoehtoisia arviointipolkuja näille vähäriskisille aineille, perusaineille ja luonnossa esiintyville aineille; korostaa myös, että sen lisäksi, että vähennetään torjunta-aineiden käyttöä, on lisättävä sellaisten kestävien vaihtoehtojen saatavuutta markkinoilla, jotka suojelevat kasvien terveyttä yhtä tehokkaasti kuin kemialliset torjunta-aineet, jotta vältetään kasvintuhoojien leviäminen; kehottaa lisäksi toteuttamaan toimenpiteitä, joilla helpotetaan uuden lähestymistavan menetelmien sisällyttämistä kemikaalien riskien arviointiin elintarvikkeissa ja rehuissa, vähennetään eläimillä tehtävien testien tarvetta ja viime kädessä edistetään eläinkokeiden lopettamista kokonaan;

([59]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/37/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta (EUVL L 158, 30.4.2004, s. 50).

([60]) Neuvoston direktiivi 98/24/EY, annettu 7 päivänä huhtikuuta 1998, työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä (EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11).

Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

16. palauttaa mieliin, että on ratkaisevan tärkeää suojella mehiläisiä ja muita pölyttäjiä torjunta-aineiden ja tautien haitallisilta vaikutuksilta; palauttaa mieliin 23. lokakuuta 2019 esittämänsä vastalauseen ([61]) ja kehottaa jälleen komissiota varmistamaan, että mehiläistenhoito-ohjeiden tarkistaminen ja sitä seuraavat täytäntöönpanotoimet eivät alenna mehiläisten suojelun tasoa EFSAn vuoden 2013 mehiläistenhoito-ohjeissa esitetyn alle ja että ne perustuvat uusimpaan tieteelliseen ja tekniseen tietämykseen, ja ehdottaa siksi yhtenäisten periaatteiden muuttamista mehiläisiä koskevan akuutin myrkyllisyyden lisäksi ainakin myös mehiläisiä koskevan kroonisen toksisuuden, toukkia koskevan toksisuuden ja kimalaisia koskevan akuutin toksisuuden osalta; panee merkille, että EFSA laatii omaa ApisRAM-mallintamisjärjestelmäänsä, joka vaikuttaa vastaavan paremmin mehiläisten biologiaa kuin BeeHAVE eikä aiheuta niin paljon eturistiriitoja; kehottaa komissiota arvioimaan pikaisesti uudelleen aineita, joilla on sama vaikutustapa kuin neonikotinoideilla;

17. kehottaa jälleen ottamaan käyttöön pölyttäjäindikaattorin ([62]) ja ennallistamista koskevan tavoitteen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan uuden EU:n laajuisen pölyttäjien seurantakehyksen, johon sisältyvät jäsenvaltioiden tasolla käyttöön otettavat vankat järjestelmät, välitavoitteet, selkeät aikasidonnaiset tavoitteet, indikaattorit ja tavoitteet; korostaa, että seurantatoimet on sisällytettävä uuteen yhteisen maatalouspolitiikan seuranta- ja arviointikehykseen;

18. kehottaa jäsenvaltioita suorittamaan paikan päällä järjestelmällisiä ja standardoituja tarkastuksia, jotka koskevat viljelymaan biologista monimuotoisuutta, pölyttäjät mukaan luettuina, ammattilaisten, viljelijöiden ja kansalaistutkijoiden kanssa ja käyttämään tietoja EU:n toimintapolitiikkojen ja niiden täytäntöönpanon arvioinnin tukena;

19. muistuttaa yhteinen terveys -mallin merkityksestä; tähdentää, että mikrobilääkeresistenssi on kasvava ylikansallinen ja rajaylittävä terveysuhka, johon voidaan puuttua tehokkaasti koordinoidulla EU:n toiminnalla; panee merkille merkittävät ponnistelut mikrobilääkkeiden käytön vähentämiseksi eläimillä ja toteaa, että ne ovat myötävaikuttaneet maailmanlaajuisiin pyrkimyksiin antibioottiresistenssin vähentämiseksi; korostaa kuitenkin, että antibioottien käyttöä on vähennettävä edelleen, myös elintarviketuotannossa; suhtautuu myönteisesti komission suunnitelmaan vähentää tuotantoeläimillä ja vesiviljelyssä käytettävien mikrobilääkkeiden kokonaismyyntiä 50 prosentilla vuoteen 2030 mennessä ja korostaa, että jäsenvaltioiden tasolla jo saavutettu edistys on otettava huomioon; huomauttaa, että välitavoitteet sekä selkeät toimet ja toimenpiteet, mukaan lukien unionin lainsäädännössä säädettyjen seuraamusten soveltaminen, ovat välttämättömiä tämän tavoitteen saavuttamiseksi; muistuttaa lisäksi, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi on olennaisen tärkeää parantaa eläintenhoitokäytäntöjä, koska eläinten hyvinvoinnin parantaminen parantaa eläinten terveyttä ja vähentää siten lääkkeiden tarvetta; katsoo, että eläinlääkeasetuksen ([63]) ja lääkerehua koskevan asetuksen (EU) 2019/4 ([64]) asianmukainen täytäntöönpano vähentää entisestään antibioottien käyttöä, ja kehottaa komissiota valvomaan täytäntöönpanoa ja täytäntöönpanon valvontaa jäsenvaltioissa; korostaa, että mikrobilääkkeitä, muita kuin vain ihmisillä käytettäväksi tarkoitettuja antibiootteja, on jatkossakin oltava saatavilla välttämättömään käyttöön, jotta voidaan varmistaa eläinten terveys ja suojella niiden hyvinvointia jatkuvasti;

20. suhtautuu myönteisesti sen korostamiseen, että tuotantoeläimille ja vesiviljelyssä käytettävien mikrobilääkkeiden kokonaismyyntiä EU:ssa on vähennettävä, ja korostaa, että EU:n tämän alan aloitteissa olisi omaksuttava yhteinen terveys -lähestymistapa, jossa tunnustetaan ihmisten, eläinten ja ympäristön terveyden ja hyvinvoinnin keskinäinen riippuvuus; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita keskittymään lisätoimenpiteisiin, joilla voidaan ottaa käyttöön ja kannustaa kestäviä innovatiivisia ratkaisuja, erityisesti ennaltaehkäisytyökaluja ja vaihtoehtoisia hoitoja; kehottaa varmistamaan EU:hun tuotaville eläinperäisille tuotteille vastaavat vaatimukset kuin eläinlääkeasetuksessa vahvistetut vaatimukset; toteaa, että rehujen lisäaineita koskevan asetuksen ([65]) tarkistamisen yhteydessä on tarpeen käsitellä sellaisten aineiden käyttöä, joita ei tällä hetkellä luokitella antibiooteiksi mutta joilla on antibioottiominaisuuksia eläinlääkkeitä koskevan asetuksen 4 artiklan 14 kohdan mukaisesti ja joita voidaan käyttää eläintuotannossa ja vesiviljelyssä ennaltaehkäisevään käyttöön; kiinnittää huomiota siihen, että elintarvikeketjun työntekijät ovat vaarassa saada mikrobilääkeresistenttejä taudinaiheuttajia esimerkiksi annostellessaan eläinlääkkeitä rehun päälle; korostaa tarvetta toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä tämän vakavan työterveysriskin pienentämiseksi;

([61]) EUVL C 202, 28.5.2021, s. 49.

([62]) Pölyttäjiä koskevan EU:n aloitteen (COM(2018)0395) sitoumuksen mukaisesti, toimi 5C https://ec.europa.eu/environment/nature/conservation/species/pollinators/documents /EU_pollinators_initiative.pdf

([63]) Asetus (EU) 2019/6 (EUVL L 4, 7.1.2019, s. 43).

([64]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, lääkerehun valmistuksesta, markkinoille saattamisesta ja käytöstä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 183/2005 muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/167/ETY kumoamisesta (EUVL L 4, 7.1.2019, s. 1).

([65]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1831/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29).

21. muistuttaa, että maa- ja metsätaloudella on tärkeä rooli ilmastonmuutokseen sopeutumisessa ja sen hillitsemisessä; korostaa, että on tärkeää tunnustaa maatalouden ja eläintuotannon vaikutus kasvihuonekaasupäästöihin ja maankäyttöön ja seurata tätä vaikutusta; korostaa, että näitä päästöjä on vähennettävä, jotta voidaan edistää EU:n sitoutumista Pariisin sopimukseen; korostaa tarvetta ja mahdollisuuksia ylläpitää, palauttaa ja tehostaa luonnollisia hiilinieluja ja vähentää maatalouden hiilidioksidi-, metaani- ja typpioksidipäästöjä erityisesti rehu- ja karjankasvatusaloilla sekä orgaanisten lannoitteiden ja kivennäislannoitteiden alalla vaarantamatta eläinten hyvinvointia entisestään ja varmistaen samalla, että maaperän hedelmällisyys ei heikkene; toteaa, että terveet eläimet tarvitsevat vähemmän luonnonvaroja ja että eläinten kestävät hoitokäytännöt voivat johtaa kasvihuonekaasupäästöjen vähenemiseen; kehottaa toteuttamaan asianmukaisia ja räätälöityjä sääntelytoimia ja asettamaan tavoitteita maatalouden ja siihen liittyvän maankäytön päästöille osana 55-valmiuspakettia, jotta varmistetaan kaikkien kasvihuonekaasupäästöjen kunnianhimoinen vähentäminen näillä aloilla muun muassa puuttumalla laiduntamistiheyteen EU:ssa sekä tuontirehuun ja -elintarvikkeisiin liittyviin maankäyttöpäästöihin; kehottaa laatimaan johdonmukaisen politiikkayhdistelmän, jolla mahdollistetaan siirtyminen kestävämpiin käytäntöihin, kuten nurmipohjaiseen laajaperäiseen kotieläintuotantoon osana sekaviljelyjärjestelmää, jossa kunnioitetaan paikallisen ympäristön kantokykyä ja tuetaan biologista monimuotoisuutta;

22. panee merkille rehun lisäaineiden alalla tapahtuneen lupaavan kehityksen, joka auttaa vähentämään kotieläintaloudesta peräisin olevia kasvihuonekaasupäästöjä sekä veden ja ilman epäpuhtauksia; suhtautuu tältä osin myönteisesti komission suunnitelmiin helpottaa kestävien ja innovatiivisten rehun lisäaineiden saattamista markkinoille ja kehottaa käynnistämään asiaankuuluvia tutkimusohjelmia niiden jatkokehittämisen tukemiseksi;

23. huomauttaa, että laajaperäinen pysyvä nurmi- tai metsälaidunpohjainen kotieläintuotanto tai laajaperäinen luonnonmukainen kotieläintuotanto, johon usein liittyy ympäristön kannalta arvokkaita laitumia, on eurooppalaisen elintarvikejärjestelmän keskeinen piirre ja että sen laatujärjestelmät ovat olennainen osa monia perinteisiä maaseutuyhteisöjä, joiden ansiosta ne voivat käyttää tuottavasti maata, joka muutoin olisi hylätty; korostaa, että tällaisella maapohjaisella ja kevyellä maataloustuotannolla voi olla monia myönteisiä vaikutuksia ympäristöön ja kulttuurimaisemien säilyttämiseen, se auttaa suojelemaan maaseutualueita väestökadolta ja hylkäämiseltä, auttaa lieventämään ilmastonmuutosta ja edistää kiertotaloutta ja biologisen monimuotoisuuden ennallistamista, joten sitä on tuettava ja kannustettava; korostaa, että tiloille, jotka siirtyvät kestävämpiin tuotantomuotoihin ja siirtyvät pois suuren eläintiheyden ja yhden viljelykasvin viljelyn kaltaisista maatalouskäytännöistä, olisi annettava tukea; kehottaa komissiota varmistamaan, että sen toimintapolitiikoilla ja rahoitusohjelmilla tuetaan perinteistä eurooppalaista kulttuurimaisemaa, kuten rinteiden ja pengerrysten viinitarhoja ja biologista monimuotoisuutta tukevaa laajaperäistä pysyvää nurmipohjaista tuotantoa; toteaa, että jäsenvaltioiden luontodirektiivin 17 artiklan mukaisesti laatimissa kertomuksissa ([66]) korostetaan, että monilla puoliluontaisilla niityillä on epäsuotuisa, riittämätön tai huono suojelun taso, ja että niistä riippuvaiset pölyttäjät ovat uhattuina, mikä vaarantaa pölyttämispalvelut;

24. kehottaa yhdenmukaistamaan entistä voimakkaammin EU:n kotieläintaloutta koskevaa oikeudellista kehystä käyttämällä yhteisiä, tieteeseen perustuvia eläinten hyvinvointia koskevia indikaattoreita ja suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen arvioida ja tarvittaessa tarkistaa eläinten hyvinvointia koskevaa voimassa olevaa lainsäädäntöä; korostaa, että on tärkeää ottaa huomioon tieteen uusimmat edistysaskeleet eläinten hyvinvoinnin alalla ja vastata tilaukseen, jota yleisön keskuudessa, politiikassa ja markkinoilla on tiukemmille eläinten hyvinvointia koskeville vaatimuksille; kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen, jonka tavoitteena on lopettaa asteittain häkkien käyttö EU:n eläintuotannossa ja jossa arvioidaan mahdollisuutta luopua niistä asteittain vuoteen 2027 mennessä; korostaa, että tämän asteittaisen luopumisen on perustuttava tieteelliseen vaikutustenarviointiin ja että on varmistettava asianmukainen siirtymäaika; kehottaa komissiota omaksumaan lajikohtaisen lähestymistavan, jossa otetaan huomioon ja arvioidaan kunkin eläimen ominaispiirteet, sillä eläimellä olisi oltava sen erityistarpeisiin soveltuvat eläinsuojajärjestelmät, samalla kun turvataan eläinten ja ihmisten terveys, varmistetaan työntekijöiden suojelu ja varmistetaan riittävä tuki ja siirtymäkausi, jotta voidaan säilyttää viljelijöiden ja kasvattajien kilpailukyky;

25. muistuttaa korkealaatuisen eläinten hyvinvointia koskevan järjestelmän merkityksestä, myös kuljetuksen ja teurastuksen yhteydessä; korostaa, että eläinten hyvinvoinnin korkea taso on osa kestävää kehitystä ja se on välttämätön elintarvikkeiden paremman laadun kannalta, mikä helpottaa terveellisempää ravitsemusta täyttämällä kuluttajien vaatimukset ja edistämällä biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä; korostaa, että tarvitaan johdonmukainen ja yhdenmukainen lähestymistapa, jossa otetaan huomioon ihmisten terveys, ympäristö, biologinen monimuotoisuus, eläinten terveys ja hyvinvointi sekä ilmasto kokonaisvaltaisesti ja yhteisesti viitattaessa kestävään elintarvikejärjestelmään;

([66]) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

26. pitää tärkeänä käynnistää rikkomusmenettelyjä niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka systeemisesti laiminlyövät eläinten hyvinvointia koskevan voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanon ja valvonnan, ja tarvittaessa korjata lainsäädännön aukkokohdat ja asettaa eläinten hyvinvointia koskevassa lainsäädännössä tiukempia normeja; korostaa, että on olennaisen tärkeää, että EU ottaa huomioon sen, miten unionin ulkopuoliset maat noudattavat eläinten hyvinvointia koskevia normeja erityisesti tuontituotteiden tapauksessa;

27. korostaa, että eläinten pitäisi kokea mahdollisimman vähän kärsimystä kuljetettaessa ja teurastettaessa, ja suhtautuu siksi myönteisesti aikomukseen tarkistaa eläinten hyvinvointia koskevaa voimassa olevaa lainsäädäntöä eläinten kuljetuksen ja teurastuksen osalta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan paikallisia teurastusratkaisuja, myös tilateurastuksia, pienemmillä yksiköillä ja antamalla henkilöstölle enemmän koulutusta eläinten kärsimyksen välttämisestä; kehottaa komissiota edistämään mahdollisuuksien mukaan muita kuljetusmuotoja kuin elävien eläinten kuljetusta;

28. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täytäntöön asiaa koskevan EU:n lainsäädännön ja erityisesti eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana annetun neuvoston direktiivin (EY) N:o 1/2005 ([67]) ja valvomaan sen noudattamista; pitää valitettavana, että nykyään ei noudateta Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiota, jonka mukaan eläinten hyvinvoinnin suojelu ei pysähdy EU:n ulkorajoilla ja että myös Euroopan unionista lähtevien eläinkuljettajien on siksi noudatettava eläinten hyvinvointia koskevia EU:n sääntöjä lähtiessään EU:sta, ja huomauttaa, että sääntöjen soveltamisessa on vaikeuksia, jotka johtuvat toimivallan puuttumisesta unionin ulkopuolella;

29. muistuttaa, että hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin mukaan 70 prosenttia uusista taudeista ja pandemioista on eläinperäisiä; ilmaisee syvän huolensa eläimistä ihmisiin siirtyvien zoonoottisten tautien (antropozoonoosi) ilmaantumisesta yhä useammin, josta ovat esimerkkeinä Q-kuume, lintuinfluenssa ja uusi A-influenssakanta (H1N1) ja jota pahentavat ilmastonmuutos, ympäristön tilan heikkeneminen, maankäytön muutokset, metsäkato, biologisen monimuotoisuuden ja luontotyyppien tuhoutuminen ja niihin kohdistuva paine, luonnonvaraisten eläinten laiton kauppa ja nykyiset elintarvikkeiden tuotanto- ja kulutusjärjestelmämme; korostaa, että sellaiset eläintuotantojärjestelmät, joihin kuuluu samantyyppisten eläinten pitäminen suljetussa tilassa lähellä toisiaan, voi lisätä eläinten alttiutta tarttuville taudeille, mikä luo sopivat olosuhteet zoonoottisten tautien syntymiselle ja leviämiselle ([68]); kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita nopeuttamaan siirtymistä pois näistä maatalouskäytännöistä ja luonnonvaraisten eläinten ja kasvien kestämättömästä käytöstä, laiton kauppa mukaan luettuna, ja edistämään eläintautien ennaltaehkäisyä ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien tiukkojen vaatimusten edistämistä myös EU:n kauppakumppanien kanssa, jotta voidaan estää zoonoottisten tautien ja haitallisten vieraslajien leviäminen ja edistää EU:n korkeita bioturvallisuusnormeja parhaana käytäntönä maailmanlaajuisesti; toteaa, että tautien ennaltaehkäisy ja tautivalmius, mm. diagnoosi-, ennaltaehkäisy- ja hoitomenetelmien käytettävyys, on keino hillitä ihmisten ja eläinten uusia terveysuhkia;

30. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio on tunnustanut luonnonmukaisen maatalouden yhdeksi vahvoista osatekijöistä EU:n tiellä kohti kestävämpiä elintarvikejärjestelmiä, ja pitää myönteisenä pyrkimystä kasvattaa luonnonmukaisessa tuotannossa käytettävän EU:n maatalousmaan osuutta vuoteen 2030 mennessä; korostaa, että suurin osa jäsenvaltioista on jo hyväksynyt tavoitteita, joilla lisätään luonnonmukaisessa tuotannossa käytettävää maatalousmaata; odottaa kiinnostuneena luonnonmukaisen maatalouden alan analyysia strategian yleisessä vaikutustenarvioinnissa ja korostaa luonnonmukaista maataloutta koskevan eurooppalaisen toimintasuunnitelman merkitystä sen käyttöönoton lisäämisessä; korostaa, että luonnonmukaisen tuotannon alan kehitystä ja kasvua on täydennettävä markkinoiden ja toimitusketjun kehittämisellä ja toimenpiteillä, joilla lisätään luonnonmukaisten elintarvikkeiden kysyntää ja varmistetaan kuluttajien luottamus, sekä julkisilla hankinnoilla, verokannustimilla ja monenlaisilla menekinedistämistoimilla, tutkimuksella, innovoinnilla, koulutuksella ja tieteellisen tiedon siirrolla, jotka kaikki edistäisivät luonnonmukaisten tuotteiden markkinoiden vakautta ja oikeudenmukaisen korvauksen maksamista viljelijöille;

([67]) EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1.

([68]) IPBES:n seminaariraportti biologisesta monimuotoisuudesta ja pandemioista: EPRS, *The link between biodiversity loss and the increasing spread of zoonotic diseases;* HSI report, *The connection between animal agriculture, viral zoonoses, and global pandemics*; Dhingra SM, Artois J, Dellicour S, ja muut, 2018. "Geographical and historical patterns in the emergences of novel highly pathogenic avian influenza (HPAI) H5 and H7 viruses in poultry", *Frontiers in Veterinary Science 5:84*. https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5996087/; Jones BA, Grace D, Kock R, ja muut, 2013. "Zoonosis emergence linked to agricultural intensification and environmental change", *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America 110(21):8399-404*. www.pnas.org/content/110/21/8399.

31. pitää myönteisenä ajatusta lisätä, kannustaa ja palkita maaperän luonnollista hiilensidontaa, johon joillakin tiloilla on jo päästy, ja tarjota viljelijöille lisäpalkkioita hiilen sitomista koskevien hyvien maatalouskäytäntöjen kehittämisestä ja ylläpitämisestä, minkä pitäisi johtaa hiilinielujen lisääntymiseen kaikkialla EU:ssa; korostaa, että maatalous- ja elintarvikepolitiikalla olisi helpotettava siirtymistä kestävään maatalouteen palkitsemalla viljelijöitä heidän tuottamistaan ympäristö- ja ilmastohyödyistä; korostaa luontoon perustuvien ratkaisujen merkitystä, kuten laajoja viljelykiertoja, sekaviljelyä, permakulttuuria, agroekologiaa ja ekosysteemien ennallistamista ja erityisesti turvealueiden ennallistamista ja ylläpitoa luonnollisten hiilinielujen ja sitomisen kannalta; korostaa kuitenkin, että maatalouteen ja viljelykäytäntöihin, joilla on merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ilmastoon, biologiseen monimuotoisuuteen, maaperään, veteen, ilmaan ja eläinten hyvinvointiin, ei pitäisi myöntää ilmastorahoitusta eikä niitä pitäisi kannustaa tai palkita; kehottaa komissiota selvittämään kehystä hiilen määrätietoiselle kvantifioinnille ja sertifioinnille, jolla vältettäisiin viherpesuna tunnettu väärien tietojen antaminen; kehottaa komissiota esittämään useita vaihtoehtoja hiiltä sitovalle viljelylle ja painottaa, että hiilimarkkinat ovat osa paljon laajempaa sääntely- ja muiden toimenpiteiden kokonaisuutta kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi, ja korostaa, että hiiltä sitovan viljelyn järjestelmien olisi oltava osa kannustinvälineistöä ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi; vaatii, että ehdotusten on oltava eläinten hyvinvoinnin ja vihreän kehityksen ohjelman ympäristötavoitteiden ja vahingon välttämisen periaatteen mukaisia; kannattaa uudistavien maatalouskäytäntöjen käyttöönoton edistämistä, teknologian, datan, koulutuksen ja tiedotuksen parantamista ja viljelijöiden tulojen täydentämistä hiilen sitomisen ja ekosysteemipalveluista maksettavien maksujen avulla, mikä parantaa viljelijöiden selviytymiskykyä;

32. korostaa, että on tärkeää varmistaa siementen ja kasvien lisäysaineiston turvallisuus ja monipuolisuus, jotta voidaan taata vakaat sadot ja kasvilajikkeet, jotka on mukautettu ilmastonmuutoksen aiheuttamiin paineisiin, mukaan lukien perinteiset ja paikallisesti mukautetut lajikkeet, luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvat lajikkeet ja vähän tuotantopanoksia käyttävät viljelyjärjestelmät, samalla kun varmistetaan avoimuus ja valinnanvapaus viljelijöille sekä geenivarojen ja innovatiivisten kasvinjalostustekniikoiden saatavuus, jotta voidaan edistää terveitä siemeniä ja suojella kasveja haitallisilta kasvintuhoojilta ja taudeilta ja auttaa viljelijöitä torjumaan ilmastonmuutoksen aiheuttamia kasvavia riskejä varmistaen kannustin avoimeen innovointiin kasvilajikkeiden avulla;

33. lisää tietoisuutta keskittymisen ja monopolisoitumisen mahdollisista kielteisistä vaikutuksista siemenalalla ja kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittaessa toimenpiteitä niiden torjumiseksi; korostaa tässä yhteydessä kasvinjalostajien oikeuksiin perustuvan avoimen innovoinnin merkitystä ja panee huolestuneena merkille laaja-alaisten patenttien haitalliset vaikutukset siemenalalla; katsoo, että yksityisten kansalaisten ja pientilallisten perinteisten ja paikallisesti mukautettujen siemenlajikkeiden muuhun kuin kaupalliseen tuotantoon ja käyttöön ei pitäisi soveltaa kohtuutonta EU:n ja kansallista sääntelyä; korostaa, että on tärkeää säilyttää vahvat sisämarkkinat EU:n siemenalalla;

34. kehottaa vahvistamaan koordinointia unionin tasolla, jotta voidaan edistää geneettisen monimuotoisuuden säilyttämistä ja kestävää käyttöä ja perustaa EU:n yhteinen foorumi säilytettyjä geenivaroja koskevien tietojen vaihtoa varten;

35. panee tyytyväisenä merkille ilmoituksen perinteisten ja paikallisesti mukautettujen viljelykasvilajikkeiden kaupan pitämistä koskevien sääntöjen tarkistamisesta lajikkeiden säilyttämisen ja kestävän käytön edistämiseksi; korostaa, että on toteutettava toimenpiteitä, joilla helpotetaan siemenlajikkeiden rekisteröintiä, myös luonnonmukaista viljelyä varten, ja varmistetaan perinteisten ja paikallisesti mukautettujen lajikkeiden helpompi pääsy markkinoille;

36. panee merkille tutkimuksen uusien genomitekniikoiden asemasta unionin lainsäädännössä ja unionin tuomioistuimen asiassa C-528/16 (SWD(2021)0092) antaman tuomion sekä komission ilmoituksen, että se aikoo käynnistää sääntelytoimia, joihin sisältyy vaikutustenarviointi ja julkinen kuuleminen tietyistä uusista genomitekniikoista peräisin olevista kasveista ja joilla pyritään säilyttämään ihmisten ja eläinten terveyden ja ympäristön suojelun korkea taso ja hyödyntämään samalla tieteestä ja innovoinnista saatavia mahdollisia hyötyjä, jotta voidaan erityisesti edistää kestävyyttä sekä Euroopan vihreän kehityksen ohjelman kestävyystavoitteita ja Pellolta pöytään -strategiaa; korostaa ennalta varautumisen periaatetta ja tarvetta varmistaa avoimuus ja valinnanvapaus viljelijöille, jalostajille ja kuluttajille ja korostaa, että tähän politiikkatoimeen olisi sisällyttävä riskinarviointeja ja kattava katsaus ja arviointi jäljitettävyyden ja merkintöjen vaihtoehdoista, jotta voidaan varmistaa asianmukainen viranomaisvalvonta ja antaa kuluttajille asiaankuuluvaa tietoa, myös unionin ulkopuolisista maista peräisin olevista tuotteista, tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

37. kehottaa jälleen komissiota esittämään kloonausta ja ”klooniruokaa” koskevan uuden lainsäädäntöehdotuksen kiireellisenä asiana; vaatii, että kyseisen ehdotuksen tulisi sisältää kloonausta koskeva kielto, kloonattujen eläinten markkinoille saattamista ja tuontia, niiden lisäysaineistoja ja jälkeläisiä koskeva kielto sekä kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä saatavien elintarvikkeiden markkinoille saattamista ja tuontia koskeva kielto; pitää erittäin valitettavana kloonien ja niiden jälkeläisten sääntelyn laiminlyöntiä ja toistaa, että luonnollista tai keinotekoista jalostusta tai jalostusmenettelyjä, jotka aiheuttavat tai todennäköisesti aiheuttavat kärsimystä tai vammoja jollekin kyseisistä eläimistä, ei saa harjoittaa ja että on tarpeen varmistaa, että kloonatuista eläimistä ja niiden jälkeläisistä peräisin olevat elintarvikkeet eivät pääse elintarvikeketjuun;

38. korostaa eurooppalaisten viljelijöiden tärkeää roolia kestävään elintarvikejärjestelmään siirtymisen toteuttamisessa ja korostaa, että tämän saavuttamiseksi saataville on asetettava riittävästi rahoitusta; korostaa, että kaikkia erilaisia kestäviä tuotantomenetelmiä, mukaan lukien luonnonmukainen tuotanto, integroitu tuotanto ja agroekologia, on käytettävä, edistettävä ja tuettava, koska niillä voidaan saavuttaa ympäristön kestävyys, lisätä ympäristöystävällisten järjestelmien piiriin kuuluvan viljelymaan osuutta ja tarjota vahvat takeet laadusta, turvallisuudesta, määrästä ja hinnasta;

39. vaatii, että kansallisissa strategiasuunnitelmissa, jotka jäsenvaltioiden on laadittava ja jotka komissio hyväksyy uuden YMP:n yhteydessä, varmistetaan riittävä taloudellinen tuki kaikille EU:n viljelijöille ja metsänhoitajille heidän kilpailukykynsä ja tulojensa vahvistamiseksi, jotta he ja heidän perheensä voivat saavuttaa kohtuullisen elintason ja jotta voidaan torjua maaseudun väestökatoa ja säilyttää elinvoimaiset maaseutuyhteisöt;

40. suhtautuu myönteisesti siihen, että uusi YMP tarjoaa kannustimia edistää innovatiivisia, digitaalisia, ekologisia, alueellisia ja kestäviä liiketoimintamalleja maataloudelle ja pienimuotoiselle elintarviketuotannolle erityisesti edistämällä lyhyitä toimitusketjuja, kuten suojatuilla maantieteellisillä merkinnöillä tai alkuperänimityksellä varustettuja tuotteita, sisämarkkinasääntöjä noudattaen ja soveltamalla lähestymistapoja, mukaan lukien innovatiivista paikallista logistiikkaa, kuten ”vihreitä keskuksia”, ja integroimalla pienimuotoisen elintarviketuotannon muihin maaseudun palveluihin, kuten matkailuun tai gastronomiaan; korostaa, että maataloustuotteiden alueellinen markkinointi ja kumppanuudet ovat merkittävässä asemassa kestävien toimitusketjujen edistämisessä; toteaa, että kun paikallista tuotantoa ei ole saatavilla, tarvitaan tuontia;

41. kehottaa komissiota hyväksymään ainoastaan sellaiset YMP:n kansalliset strategiasuunnitelmat, joissa osoitetaan selkeästi sitoutuminen kestävyyteen talouden, ympäristön ja yhteiskunnan näkökulmasta ja jotka ovat Euroopan vihreän kehityksen ohjelman, asiaankuuluvien EU:n laajuisten tavoitteiden ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisia;

42. kehottaa ottamaan näissä suunnitelmissa asianmukaisesti huomioon EU:n syrjäisimpien alueiden erityishaasteet, jotka liittyvät biologiseen monimuotoisuuteen, maataloustuotantoon sekä elintarvikkeiden ja raaka-aineiden tarjontaan; korostaa, että YMP:n riittävä taloudellinen tuki on ratkaisevan tärkeää, jotta EU:n maatalous voi edistää siirtymistä ilmastoneutraaliuteen ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä; huomauttaa, että tehostetut tukitoimenpiteet, myös koulutusohjelmat ja neuvontapalvelut, ovat olennaisen tärkeitä, jotta viljelijät voivat täyttää tehtävänsä strategian tavoitteiden saavuttamisessa; kehottaa panemaan ”tehostetut ekojärjestelmät” täytäntöön kansallisissa strategisissa suunnitelmissa parlamentin kannan mukaisesti, jotta vältetään ehdollisuuden valvonnan tarpeeton päällekkäisyys;

43. korostaa, että terve maaperä on edellytys elintarvikkeiden, rehujen ja kuitujen tuotannon turvallisuudelle; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita estämään maaperän heikkenemisen edelleen EU:n tasolla; painottaa, että maatalousmaa on perusluonnonvara, jonka hyvän tilan säilyttäminen on keskeinen edellytys Pellolta pöytään -strategian täytäntöönpanolle; painottaa tässä yhteydessä uuden maaperästrategian merkitystä ja kehottaa komissiota toteuttamaan sen perusteella asianmukaisia toimia tarvittavien ratkaisujen löytämiseksi; tunnustaa maaperän orgaanisen aineksen ja biologisen monimuotoisuuden sekä sen tarjoamien palvelujen ja tavaroiden olennaisen merkityksen; pitää valitettavana, että maaperään kohdistuu kasvavaa painetta; katsoo, että kaikissa jäsenvaltioissa on toteutettava ja ylläpidettävä perinpohjainen EU:n laajuinen maaperäorganismien ja niiden vaihteluvälin ja määrän kehityssuuntien seuranta;

44. toteaa monimuotoisten maisemapiirteiden merkityksen, sillä ne ovat välttämättömiä perustason ekosysteemipalveluiden, kuten pölyttämisen tai luonnonmukaisen tuholaistorjunnan, ylläpitämiseksi maataloustuotannossa ja lisäävät sen tuottavuutta pitkällä aikavälillä; suhtautuu myönteisesti EU:n tavoitteeseen osoittaa tähän tarkoitukseen vähintään 10 prosenttia maatalousmaasta; palauttaa mieliin 20. lokakuuta 2011 tehdyn YMP:n vaikutustenarvioinnin ”Common agricultural policy towards 2020” (SEC(2011)1153) havainnot, joissa todetaan, että tuotantoon ja tuloihin ei aiheutuisi merkittäviä vaikutuksia tilatasolla;

45. korostaa, että maatalousmaa on rajallista ja siksi sitä on käytettävä tehokkaasti; korostaa, että strategiaan on sisällytettävä innovatiivisia maatalousmalleja, joilla on pienet maankäyttöjalanjäljet, kuten puutarhaviljely ja hyönteisviljely;

46. painottaa, että hedelmien ja vihannesten ns. suojattu viljely kasvihuoneissa on hyvin kestävä elintarvikkeiden tuotantojärjestelmä, jonka käyttö yleistyy ja johon liittyy lukuisia hyötyjä; kehottaa komissiota tunnustamaan Euroopan puutarha-alan käynnissä olevan muutoksen, joka mahdollistaa entistä kestävämmän elintarviketuotannon ja edistää osaltaan elintarviketurvaa, elintarvikkeiden turvallisuutta, lisääntynyttä resurssitehokkuutta ja elintarvikejätteen vähenemistä elintarvikkeiden koko tuotantoketjussa; korostaa, että pienen maankäyttöjalanjäljen lisäksi nykyaikainen puutarhaviljely edistää strategian erilaisia tavoitteita, kuten tuotantopanosten vähäistä tarvetta, resurssien tehokasta käyttöä ja hedelmien ja vihannesten tuotantoa lähellä kulutusta, mikä edistää lyhyempiä toimitusketjuja ja toimitusvarmuutta; kehottaa komissiota harkitsemaan tutkimus- ja innovointi-investointimäärärahojen osoittamista nykyaikaisissa kasvihuoneissa toteutettaville suojatuille kasvatusjärjestelmille, joissa päästään samoihin satomääriin pienemmällä resurssien käytöllä;

47. kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltioiden hallituksia laajentamaan tai perustamaan järjestelmiä, joiden avulla kansalaiset voivat vuokrata ja käyttää joutomaata ja käyttämätöntä valtion omistamaa maata elintarviketuotantoon;

48. korostaa, että on tärkeää käyttää peltoviljely- ja metsäverhoja, jotta voidaan vähentää luonnonmetsiin kohdistuvaa painetta, auttaa torjumaan ilmastonmuutosta ja lisätä tuottavuutta sekä vaihtoehtoja lannoitteiden käytölle maataloustuotannossa; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään tulevissa kansallisissa strategiasuunnitelmissaan välineitä, joilla kannustetaan uudelleen metsittämiseen ja metsitykseen ja edistetään kestävää peltometsäviljelyä, mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan metsälaiduntaminen; kehottaa komissiota edistämään EU:n laajuisia erityisiä koulutusohjelmia, jotta viljelijät olisivat tietoisia hyödyistä, joita saadaan puukasvuston yhdistämisestä maatalouteen; korostaa, että peltometsäjärjestelmien ennallistaminen ja elvyttäminen sekä uusien järjestelmien perustaminen edistäisivät biodiversiteettistrategian tavoitetta kolmesta miljardista puusta, niiden palvellessa sekä biologista monimuotoisuutta koskevia tavoitteita että ilmastotavoitteita sekä monipuolistamisen ja kiertotalouden tavoitetta;

49. korostaa biomassapohjaisen uusiutuvan energian tuotannon vaativien ja tiukkojen kriteerien merkitystä ja kehottaa komissiota esittämään tieteeseen perustuvia kriteereitä osana uusiutuvia energialähteitä koskevan direktiivin tarkistusta;

50. muistuttaa, että Euroopan maatalous- ja elintarvike- sekä kalastusjärjestelmän olisi tarjottava ihmisille jatkuvasti, riittävästi ja monipuolisesti turvallisia, ravitsevia, terveellisiä, kohtuuhintaisia ja kestävällä tavalla tuotettuja elintarvikkeita, ja korostaa, että elintarviketuotannon taloudellisen, ekologisen ja sosiaalisen kestävyyden parantaminen parantaa viime kädessä elintarviketuotannon selviytymiskykyä ja luo uusia taloudellisia mahdollisuuksia ja edistää eurooppalaista alkuperää olevien raaka-aineiden käyttöä; korostaa, että paikallisesti tuotetuilla elintarvikkeilla voidaan edistää kaikkia näitä tavoitteita, myös elintarviketurvaa; muistuttaa, että EU:ssa 33 miljoonalla ihmisellä ([69]) ei ole varaa laadukkaaseen ateriaan joka toinen päivä; korostaa, että elintarvikkeiden kohtuuhintaisuus ja saatavuus edellyttävät asianmukaisia politiikkatoimia ja että näiden on pysyttävä keskeisenä tekijänä arvioitaessa tuotantokustannusten nousua, myös muuttuvista viljelykäytännöistä johtuvaa tuotantokustannusten nousua; korostaa tarvetta tukea kestävien elintarvikealan pk-yritysten kehitystä maaseutualueilla;

51. kehottaa komissiota sisällyttämään elintarvikeapua koskevat kysymykset Pellolta pöytään -strategiaan, sillä suuri määrä eurooppalaisia, erityisesti yksinhuoltajaperheet ja opiskelijat, kärsii ruoan puutteesta, ja pandemian sosiaaliset ja taloudelliset seuraukset lisäävät näiden määrää tulevaisuudessa; toteaa elintarvikeapujärjestöjen ainutlaatuisen roolin kaikkialla Euroopan unionissa ja katsoo, että avun tarpeessa olevien ihmisten kasvavan määrän vuoksi järjestöjä olisi tuettava paremmin; katsoo, että elintarvikejärjestelmämme häiriönsietokyvyn lisäämiseksi meidän on lisättävä elintarvikepolitiikan ja maatalouspolitiikan välisiä yhteyksiä kaikilla tasoilla paikalliselta tasolta unionin tasolle;

52. pitää myönteisenä, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelmalla pyritään varmistamaan kohtuulliset elinolot maatalous- ja kalatalousalalla työskenteleville ihmisille ja heidän perheilleen; muistuttaa, että sosiaalinen ulottuvuus on sisällytettävä kaikkiin strategian tuleviin aloitteisiin yhdessä taloudellisten ja ympäristöön liittyvien ulottuvuuksien kanssa; korostaa, että covid-19-pandemia on tuonut paremmin esiin haastavat työ- ja elinolot, ja korostaa siksi, että on tärkeää suojella viljelijöiden ja työntekijöiden yksilöllisiä ja kollektiivisia työtä koskevia oikeuksia ja sosiaalisia oikeuksia, mukaan lukien EU:n elintarvikeketjussa työskentelevät kausityöntekijät ja liikkuvat työntekijät; kehottaa luomaan kaikille alan työntekijöille asianmukaiset työ- ja elinolot, työehtosopimusneuvottelut ja sosiaaliturvan;

([69]) Eurostat, 2018.

Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

53. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita pitämään maatalousmaata, maatalouteen liittyvää taitotietoa, elintarvikeketjua ja sen työntekijöitä strategisena voimavarana kaikkien eurooppalaisten turvallisuuden ja hyvinvoinnin kannalta, ja varmistamaan, että työolot ja sosiaaliseen suojeluun liittyvät olot koko maatalouselintarvikeketjussa, mukaan lukien sopimattomien käytäntöjen asianmukainen valvonta tässä ketjussa, vastaavat kaikkia työntekijöitä koskevia kansallisia ja EU:n standardeja;

54. korostaa kausityöntekijöiden merkitystä moitteettomasti toimivalle toimitusketjulle ja kehottaa toteuttamaan vankkoja toimenpiteitä asianmukaisten työ- ja elinolojen varmistamiseksi näille työntekijöille; kannustaa vähittäismyyjiä ottamaan vastuuta ja noudattamaan sosiaalisia, ekologisia ja taloudellisia kestävyyskriteereitä hankintakäytännöissään;

55. pitää myönteisenä, että komissio aikoo ehdottaa valmiussuunnitelmaa, jonka avulla käsitellään elintarvikekriisejä arvioimalla covid-19-pandemian aikana saatuja kokemuksia ja sisällyttämällä yhdenmukaisia toimenpiteitä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan takaamiseksi; katsoo, että tällaisten kriisien kohtaamisessa voi auttaa, jos edistetään alueellisia elintarvikehankkeita, jotka kannustavat kehittämään lyhyitä elintarvikkeiden kiertokulkuja jäsenvaltioissa;

56. on yhtä mieltä siitä, että covid-19-pandemia on korostanut sellaisen vakaan, kestävän ja selviytymiskykyisen elintarvikejärjestelmän merkitystä, joka toimii kaikissa olosuhteissa ja joka kykenee toimittamaan eurooppalaisille kuluttajille riittävästi kohtuuhintaisia ja paikallisia elintarvikkeita; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää ylläpitää sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja erityisesti elintarvikkeiden liikkuvuutta myös terveyskriisien aikana; painottaa myös, että pandemia olisi nähtävä myös mahdollisuutena rakentaa kestävä ja selviytymiskykyinen elintarvikejärjestelmä eikä sitä pidä käyttää tekosyynä tavoitteiden tason laskemiseen, sillä kestävyys ja terveys kytkeytyvät toisiinsa;

57. korostaa, että osittain covid-19-pandemiasta aiheutuneiden maailmanlaajuisten tuotantoketjujen häiriöiden ja hintojen lisääntyneen vaihtelun vuoksi on tarpeen kehittää EU:n avointa strategista riippumattomuutta, jotta voidaan varmistaa pääsy keskeisille markkinoille ja vähentää riippuvuutta kriittisten tuotteiden, kuten kasviperäisten proteiinilähteiden, tuonnista; toistaa, että maatalouselintarvikejärjestelmät on tunnustettava EU:n avoimen strategisen riippumattomuuden keskeiseksi osaksi, jotta voidaan varmistaa turvallisten ja laadukkaiden elintarvikkeiden riittävä saatavuus ja ylläpitää toimivia ja selviytymiskykyisiä elintarvikeketjuja ja kauppavirtoja tulevien kriisien aikana Pariisin sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

58. painottaa, että maatalouselintarvikeala tukee viljelijöiden lisäksi myös toimintaketjun alku- ja loppupään yrityksiä, turvaa ja luo työpaikkoja ja toimii koko elintarviketeollisuuden selkärankana; korostaa tässä yhteydessä, että kulttuurimaiseman säilyttäminen on aktiivisten maaseutualueiden liikkeellepaneva voima; korostaa perinteisen käsityötaidon merkitystä alueellisessa ja paikallisessa elintarviketuotannossa ja siitä kumpuavaa kulttuurista monimuotoisuutta; muistuttaa, että käsityötaidon tietämyksen ylläpitämistä ja välittämistä edelleen elintarviketuotannossa tulisi myös tukea horisontaalisena osana Pellolta pöytään -strategiaa, esimerkiksi sisällyttämällä se paremmin osallistaviin tutkimus- ja kehittämisohjelmiin;

59. ilmaisee olevansa erittäin pettynyt siihen, että kalatalous- ja vesiviljelyalan panos ja mahdollisuudet eivät ole näkyvästi ja kunnianhimoisesti esillä Pellolta pöytään -strategiassa; kehottaa komissiota kiinnittämään asianmukaista huomiota kalatalous- ja vesiviljelyalan erityisluonteeseen kaikissa tulevissa lainsäädäntöehdotuksissa, strategioissa tai suuntaviivoissa; korostaa, että kalakantojen saattamiseksi kestävälle tasolle ja meri- ja rannikkoekosysteemien ennallistamiseksi tarvitaan ekosysteemipohjaista lähestymistapaa, jossa olisi keskityttävä myös kalatalous- ja vesiviljelyalojen etuihin ja sosiaaliseen, taloudelliseen ja ekologiseen kestävyyteen;

60. korostaa, että kalatalous- ja vesiviljelyalan vankkojen ja luotettavien oikeudellisten kehysten, joissa noudatetaan jatkuvasti varovaisuusperiaatetta ja jotka on mukautettu EU:n vesiviljelyn kestävää kehitystä koskeviin uudistettuihin strategisiin suuntaviivoihin, olisi tarjottava perusta alan potentiaalin kestävälle hyödyntämiselle ja paremmille suojelutoimenpiteille ja eläinten terveyttä koskeville toimenpiteille, mukaan lukien eläinlääkkeiden ja myös antibioottien vähäisempi käyttö, jotka johtavat kalakantojen myöhempään kasvuun ja selkeyttävät tilan ja lupien käyttöä kaikessa ihmisen toiminnasta aiheutuvassa käytössä, mikä mahdollistaa investointien paremman ennustettavuuden heikentämättä ympäristölainsäädäntöä; korostaa merten aluesuunnittelusta annetun direktiivin 2014/89/EU mukaisen avoimen ja osallistavan mekanismin merkitystä siinä, että tilaa voidaan jakaa tasapuolisesti kaikille sidosryhmille; korostaa, että suojeltuja merialueita on kunnioitettava täysimääräisesti;

61. korostaa, että hyvät jäljitettävyysmekanismit, joilla vastataan kuluttajien vaatimuksiin antamalla tietoa siitä, missä, milloin, miten ja mitä kalaa on pyydetty tai viljelty, mukaan lukien alkuperä ja tuotantotapa sekä korkeat kestävyyttä ja eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset kaikille EU:n markkinoilla myytäville tuotteille, myös EU:n ulkopuolelta tuoduille tuotteille, ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan varmistaa elintarviketurvallisuus, avoimuus kuluttajien, alan ja eri viranomaisten suuntaan, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjunta sekä vihreän kehityksen ohjelman ja kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttaminen; korostaa tähän liittyen kyberturvallisten teknologioiden merkitystä tarkkojen hajautettujen digitaalisten jäljitysjärjestelmien kehittämisessä; kehottaa noudattamaan koordinoitua lähestymistapaa, johon kaikki arvoketjun toimijat osallistuvat, jotta voidaan varmistaa johdonmukaisuus tätä asiaa koskevien eri aloitteiden välillä; kehottaa toteuttamaan valvontatoimia sen varmistamiseksi, että kaikki EU:n markkinoille tuotavat kalastustuotteet täyttävät kansainvälisesti sovitut sosiaaliset vaatimukset, esimerkiksi vaatimukset, jotka on vahvistettu kalastusalan työtä koskevassa Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksessa nro 188 ja pantu EU:ssa täytäntöön neuvoston direktiivillä (EU) 2017/159 ([70]), jotta estetään se, että EU:n markkinoilla asetetaan saataville kalastustuotteita, jotka on pyydetty aluksilta, jotka eivät noudata sosiaalisia vähimmäisvaatimuksia;

62. muistuttaa YKP:n tavoitteista varmistaa meren elollisten luonnonvarojen kestävä hyödyntäminen, palauttaa kalakannat kestävän enimmäistuoton mahdollistavia biomassatasoja suuremmiksi ja säilyttää ne tällaisella tasolla, varmistaa kalastustoiminnan kannattavuus ja edistää erittäin ravitsemuksellisten elintarvikkeiden tarjontaa EU:n markkinoille ja vähentää EU:n markkinoiden riippuvuutta elintarvikkeiden tuonnista, ja korostaa tarvetta parantaa YKP:n seurantaa, valvontaa ja täytäntöönpanon valvontaa, mukaan lukien purkamisvelvoitteen täysimääräinen täytäntöönpano ja tiettyjen alusten sähköisen seurannan käyttöönotto;

63. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään olemassa olevia kestäviä käytäntöjä ja helpottamaan, kannustamaan ja tukemaan asianmukaisella tavalla siirtymistä vähävaikutteiseen kalatalouteen ja vesiviljelyyn sekä alojen kestävää kehitystä, pienimuotoinen rannikkokalastus mukaan luettuna, esimerkiksi käyttämällä valikoivia pyydyksiä, ympäristöystävällistä vesiviljelyä, mukaan lukien luonnonmukainen vesiviljely, ja energiatehokkuusratkaisuja sekä korottamalla pienimuotoiseen rannikkokalastukseen osoitettujen kansallisten kiintiöiden prosenttiosuutta; korostaa, että kalastajia ja kalatuotteiden toimitusketjun toimijoita myös syrjäisimmillä alueilla on tuettava siirtymisessä digitaalisempiin käytäntöihin investoimalla voimakkaasti koulutukseen ja rahoittamalla digitalisointia ja siirtymistä ”vihreisiin” käytäntöihin ja välineisiin; korostaa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston (EMKR) merkitystä tässä suhteessa kestävän sinisen talouden kehittämisen edistämisessä ja kalatalousalan nykyaikaistamisessa YKP:n tavoitteiden mukaisesti;

64. pyytää, että Euroopan unionin neuvosto julkaisee proaktiivisesti kaikki suurinta sallittua saalista (TAC) koskevan lainsäädännön valmisteluun liittyvät asiakirjat Euroopan oikeusasiamiehen asiassa 640/2019/FP antaman suosituksen mukaisesti;

65. korostaa tarvetta seurata ja edistää kalavarojen vastuullista hyödyntämistä ja soveltaa nollatoleranssia laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjunnassa hyödyntämällä täysimääräisesti EU:n käytettävissä olevia välineitä LIS-asetuksen ([71]) mukaisesti, myös käyttämällä ns. punaisia kortteja, jos jokin maa ei noudata EU:n vaatimuksia, ja vahvistamalla unionin ulkopuolisten maiden kanssa tehtäviin kestävää kalastusta koskeviin sopimuksiin liittyvää politiikkaa; korostaa, että näistä sopimuksista on tultava aidosti kestäviä ja niiden on oltava parhaiden saatavilla olevien tieteellisten lausuntojen mukaisia eivätkä ne saa uhata pienimuotoista kalastusta unionin ulkopuolisissa maissa eivätkä heikentää paikallista elintarviketurvaa;

66. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan oikeudellisesti sitovat toimenpiteet, joihin ne ovat sitoutuneet merialueiden Natura 2000 -alueiden puitteissa, omaksumaan kokonaisvaltaisen lähestymistavan meriympäristöön ja puuttumaan vesien pilaantumisen perimmäisiin syihin, mukaan lukien merten roskaantuminen sekä yhdyskunta- ja teollisuusjätevedet, lopettamaan käytännöt, jotka ovat haitallisia meriympäristölle ja ihmisten terveydelle, ja kannustamaan kalastajia keräämään merestä peräisin olevaa jätettä kestävällä tavalla välttäen ylimääräistä polttoainekulutusta ja päästöjä sekä merieläinten ja kalojen sivusaaliita ja ekosysteemeihin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia ja toteuttamaan toimenpiteitä, joilla parannetaan veden laatua ja tautien valvontaa ja rajoitetaan eläintiheyttä vesiviljelyssä ihmisten terveyden ja eläinten hyvinvoinnin takaamiseksi;

([70]) Neuvoston direktiivi (EU) 2017/159, annettu 19 päivänä joulukuuta 2016, kalastusalan työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimuksen täytäntöönpanosta 21 päivänä toukokuuta 2012 EU-maiden maatalouden osuustoimintajärjestöjen keskusjärjestön (COGECA), Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) ja Euroopan unionin kalastusyritysten kansallisten järjestöjen liiton (Europêche) välillä tehdyn sopimuksen täytäntöönpanosta (EUVL L 25, 31.1.2017, s. 12).

([71]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1).

Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

67. korostaa kalatalous- ja vesiviljelyalalla toimivien naisten ja miesten työn arvoa sekä sitä merkittävää roolia, joka naisilla on pyydetyn kalan jalostuksessa, myynninedistämisessä ja markkinoinnissa; muistuttaa kestävän vesiviljelyn ja kalatalouden mahdollisuuksista luoda vihreitä työpaikkoja ja katsoo, että elintarvikejärjestelmien ja myös kalatalouden ekologinen siirtymä olisi toteutettava siten, että varmistetaan kohtuulliset tulot ja vahva asema koko arvoketjussa, ja korostaa tässä yhteydessä tuottajajärjestöjen aktiivisen osallistumisen merkitystä kalatalous- ja vesiviljelyalalla;

68. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan ja kannustamaan kestävämpien kalastusmenetelmien ja pyydysten sekä parempaa hyvinvointia edistävien menetelmien kehittämistä kalojen ja meren selkärangattomien pyyntiin, purkamiseen, kuljetukseen ja teurastukseen parhaan käytettävissä olevan tieteellisen tiedon pohjalta sekä parantamaan eläinten hyvinvointia koskevia normeja viljeltyjen kalojen osalta stressin vähentämiseksi ja kalan laadun parantamiseksi; korostaa, että unionin olisi tuettava tällaisiin pyydyksiin, menetelmiin ja parannuksiin tehtäviä investointeja ja kannustettava niihin;

69. korostaa lammikkoviljelyn osuutta ja sen perinteisiä hoitokäytänteitä Pellolta pöytään -strategian ja siihen liittyvän biodiversiteettistrategian tavoitteiden saavuttamiseksi; painottaa, että viljellyillä lammikkoalueilla on harvinaisten lajien luontotyyppejä, ne vaikuttavat myönteisesti ilmastoon ja vesivarastoihin, toimivat ravintonieluina ja sedimenttikertyminä ja edistävät alueellisten elintarvikkeiden kestävää tuotantoa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan lammikkoviljelyn huomioon merkityksellisissä toimenpiteissä ja ohjelmissa;

70. muistuttaa, että alkutuottajat ovat tulojen kannalta merkittävästi epäsuotuisammassa asemassa muihin elintarvikeketjun toimijoihin ja muuhun talouteen nähden; korostaa, että on olennaisen tärkeää vahvistaa alkutuottajien asemaa elintarvikeketjussa erityisesti pienten ja keskisuurten tuottajien osalta, jotta he voivat saada kohtuullisen osuuden kestävästi tuotettujen elintarvikkeiden lisäarvosta, myös kannustamalla yhteistyöhön ja kollektiivisiin toimiin hyödyntämällä maatalous-, kalastus- ja vesiviljelytuotteiden yhteisten markkinajärjestelyjen tarjoamia mahdollisuuksia, kilpailusääntöjen mukauttaminen mukaan luettuna;

71. korostaa, että vakaiden ja kohtuullisten tulojen varmistaminen alkutuottajille on ratkaisevan tärkeää mahdollistettaessa elintarvikejärjestelmän siirtyminen kohti parempaa kestävyyttä ja enemmän kiertotalouteen perustuvaa maataloutta, torjuttaessa hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä ja hallittaessa riskejä ja kriisejä; kehottaa tukemaan alkutuottajia kaikkialla EU:ssa tämän siirtymän toteuttamisessa muun muassa ottamalla käyttöön uusia teknologioita ja tehostamalla viljelyjärjestelmiä, jätehuoltoa sekä tuotantopanosten tarjontaa ja pakkauksia; korostaa, että tuottajahintojen olisi katettava tuotantokustannukset ja niissä olisi otettava huomioon sosiaalinen, taloudellinen ja ekologinen kestävyys ja niiden olisi siten oltava Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden mukaisia;

72. katsoo, että on tarpeen kannustaa tekemään toimitusketjusopimuksia, jotta taataan arvon jakautuminen tasapuolisesti viljelijöille ja samanaikaisesti toimitusketjun entistä parempi läpinäkyvyys ja jäljitettävyys, ja olisi tuettava nuorisotyöllisyyden kasvua alalla;

73. pitää tärkeänä tavoitetta toimitusketjujen lyhentämisestä; korostaa kuitenkin, että manner-Euroopasta irrallaan olevien saarijäsenvaltioiden ja saaristoalueiden todellisuuteen liittyy eristyneisyyteen ja tarvittavien tuotteiden, kuten eläinten ruokintaan käytettävän viljan, tuontiriippuvuuteen liittyviä ongelmia, jotka on huomioitava, kun pannaan täytäntöön toimenpiteitä, joilla vähennetään riippuvuutta pitkän matkan kuljetuksista, ja toimitusketjuja lyhentäviä muita toimenpiteitä; painottaa, että ilman pitkän matkan kuljetuksia tiettyjen elintarvikkeiden saatavuus näillä manner-Euroopasta irrallaan olevilla alueilla vaarantuisi;

74. toteaa, että kansalaisten odotukset kehittyvät ja aiheuttavat merkittäviä muutoksia elintarvikemarkkinoille, minkä seurauksena paikallisesti tuotettujen elintarvikkeiden kysyntä kasvaa; korostaa paikallisesti tuotettujen elintarvikkeiden merkitystä, niiden viljelijöillemme tarjoamia mahdollisuuksia ja merkittävää myönteistä panosta, joka siitä voi aiheutua ympäristöllemme; kannustaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita edistämään aktiivisesti paikallisten elintarvikestrategioiden kehittämistä yhdessä lyhyiden toimitusketjualoitteiden kanssa;

75. toteaa, että paikallisesti kulutetut tuoreet luomuelintarvikkeet ovat tärkeitä ja hyödyllisiä kuluttajien terveydelle ja ympäristölle; korostaa suuria mahdollisuuksia edistää paikallisten alkutuottajien ja matkailupalvelujen tarjoajien välistä yhteistyötä, joka voisi lisätä paikallisesti kasvatettujen tuoreiden elintarvikkeiden kulutusta; kehottaa toteuttamaan tukitoimia tällaisen yhteistyön edistämiseksi;

76. kehottaa edistämään toimenpiteitä, joilla mahdollistetaan raaka-aineiden jalostaminen mahdollisimman lähellä niiden lähdettä, mikä pienentää merkittävästi hiilijalanjälkeä ja varmistaa elintarvikkeiden paremman jäljitettävyyden;

77. korostaa, että vaikka uudet kestävät liiketoimintamallit tarjoavat merkittäviä mahdollisuuksia pk-yrityksille, monet strategian puitteissa suunnitellut aloitteet saattaisivat lisätä huomattavasti byrokratiaa; suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen noudattaa paremman sääntelyn välineitä, arvioida pk-yrityksiin kohdistuvia vaikutuksia sekä toteuttaa toimia kestävien ja kiertotalouden liiketoimintamallien edistämiseksi erityisesti pk-yrityksien kannalta, käyttää InvestEU-rahastoa pk-yritysten rahoituksen saannin helpottamiseksi sekä tarjota räätälöityjä ratkaisuja pk-yritysten auttamiseksi kehittämään uusia osaamis- ja liiketoimintamalleja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vähentämään pienille ja keskisuurille elintarvikeketjun osallistujille aiheutuvaa hallinnollista rasitetta muun muassa yksinkertaistamalla rekisteröintimenettelyjä ja tehostamalla lupien hyväksyntää sekä varmistamalla, että asianomaisissa sääntelyelimissä on riittävästi henkilöstöä, jotta pienet elintarviketuottajat saavat tuotteensa markkinoille mahdollisimman nopeasti ja helposti;

78. katsoo, että Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja oikeudenmukaisen siirtymän mekanismin tavoitteiden saavuttamiseksi osoitetut varat eivät ole riittäviä, jotta odotetun muutoksen seurauksia voitaisiin käsitellä sosiaalisesti kestävällä tavalla; kehottaa varmistamaan, että oikeudenmukaisen siirtymän mekanismi kattaa myös maatalousalueet, joihin tämä saattaa vaikuttaa haitallisesti, ja korostaa tarvetta varmistaa työmarkkinaosapuolten asianmukainen osallistuminen strategian tulevien aloitteiden määrittelyyn ja täytäntöönpanoon; palauttaa mieliin, että tähän järjestelmään siirtyminen edellyttää merkittäviä investointeja eikä sitä voida toteuttaa ilman eurooppalaisten viljelijöiden osallisuutta ja tukea;

79. kehottaa komissiota panemaan täysimääräisesti täytäntöön hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä annetun direktiivin (EU) 2019/633 ja seuraamaan tarkasti sen saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä; kehottaa komissiota tehostamaan toimia viljelijöiden aseman vahvistamiseksi elintarvikeketjussa ja esittämään konkreettisia ehdotuksia strategian mukaisesti;

80. toistaa, että elintarvikkeiden laatueroja ei voida hyväksyä ja että niitä on torjuttava täysimääräisesti, jotta vältetään eurooppalaisten kuluttajien syrjiminen ja harhaanjohtaminen; katsoo siksi, että Pellolta pöytään -strategiaan on sisällytettävä säännöksiä, joilla estetään elintarvikkeiden laatuerot, ja kehottaa komissiota tätä varten seuraamaan tiiviisti markkinatilannetta ja ehdottamaan tarvittaessa kohdennettua lainsäädäntöä; korostaa lisäksi kuluttajajärjestöjen roolia harhaanjohtavien käytäntöjen tunnistamisessa;

81. muistuttaa siksi komissiota tarpeesta toteuttaa vastuullista yritystoimintaa ja markkinointia koskevien EU:n käytännesääntöjen jatkotoimia laatimalla seurantakehyksen elintarvike- ja vähittäiskaupalle ja säätämällä lainsäädäntötoimia, jos edistyminen taloudellisen, ekologisen ja sosiaalisen kestävyyden sekä eläinten hyvinvointiin liittyvien kysymysten sisällyttämisessä yritysstrategioihin ei ole riittävää, ja edistämään ja palkitsemaan näin kestävien maataloustuottajien toimia ja samalla lisäämään terveellisten ja kestävien elintarvikevaihtoehtojen saatavuutta ja kohtuuhintaisuutta sekä pienentämään elintarvikejärjestelmän yleistä ympäristöjalanjälkeä sekä epäterveellisistä ruokavalioista yhteiskunnalle aiheutuvia kustannuksia;

82. korostaa, että elintarvikealan ja vähittäiskaupan alan yrityksiä koskevissa EU:n käytännesäännöissä olisi keskityttävä sitoumuksiin, joilla on merkitystä terveellisten ja kestävien elintarvikeympäristöjen luomisessa ja jotka ovat erityisiä, mitattavissa olevia ja aikasidonnaisia ja joilla voidaan torjua kaksoisstandardeja maatalouselintarvikkeisiin liittyvissä käytännöissä ja joissa keskitytään asianomaisten tahojen keskeisiin toimiin;

83. korostaa, että on tärkeää pysäyttää elintarvikkeiden vähittäiskaupan alan yhdistyminen ja keskittyminen ja puuttua niihin, jotta voidaan varmistaa oikeudenmukaiset hinnat viljelijöille ja säälliset työolot työntekijöille; korostaa, että alkupään toimijoiden on otettava huomioon maatalouden tuotantokustannukset ja että toimitusketjun kaikissa vaiheissa on sovellettava oikeudenmukaisia hintoja; muistuttaa, että on tärkeää parantaa viljelijöiden selviytymiskykyä markkinoilla siten, että he saavat suuremman osuuden arvosta elintarvikeketjussa, mikä saavutetaan kannustamalla heitä osallistumaan esimerkiksi tuottajaorganisaatioihin tai osuuskuntiin;

84. kehottaa tekemään syrjimättömällä tavalla parannuksia EU:n maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden menekinedistämispolitiikkaan sekä EU:n koulujakelujärjestelmään ja terveellistä kouluruokaa koskevaan eurooppalaiseen aloitteeseen; katsoo, että näillä parannuksilla olisi vahvistettava korkealaatuista eurooppalaista maataloustuotantoa ja edistettävä kestävää tuotantoa ja kulutusta tämän strategian, Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja kestävän kehityksen tavoitteiden mukaisesti; katsoo, että näissä parannuksissa olisi keskityttävä saatavilla olevaan tieteelliseen tietoon perustuviin koulutuksellisiin viesteihin, EU:n laatumerkkeihin, kuten EU:n luomumerkintöihin ja maantieteellisiin merkintöihin, lyhyisiin, paikallisiin ja alueellisiin toimitusketjuihin, terveellisiin ravintoon ja elintapoihin, hedelmien ja vihannesten kulutuksen lisäämiseen osana monipuolista ja tasapainoista ruokavaliota sekä sokerin, suolan ja rasvojen vähäisempään saantiin lihavuuden vähentämiseksi;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

85. painottaa EU:n menekinedistämispolitiikan yhteydessä myös ympäristön viherryttämisen merkitystä sekä sisätiloissa että ulkona, koska se on luonnollinen ratkaisu sekä ilmastonmuutoksen vaikutuksiin että ilmansaasteisiin ja edistää terveellistä elinympäristöä ja ihmisten hyvinvointia;

86. korostaa, että on tehostettava viinien kohtuullista kulutusta koskevia eurooppalaisia tiedotuskampanjoita ja jatkettava samalla laatutuotteiden edistämistä; katsoo, että vain laajat tiedotus- ja valistuskampanjat ovat tehokkaita kulutuksen väärinkäytön torjunnassa, ja muistuttaa, että Välimeren ruokavalioon kuuluu kohtuullinen viinin kulutus;

87. ottaa huomioon EU:n maantieteellisiä merkintöjä koskevien laatujärjestelmien, kuten suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen, tislattujen alkoholijuomien ja maustettujen viinien maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden, merkityksen ja toteaa, että ne ovat erinomaisia esimerkkejä EU:n asettamista maatalouden laatuvaatimuksista; suhtautuu myönteisesti EU:n maantieteellisten merkintöjen politiikan tarkistamiseen, jotta suojatuilla maantieteellisillä merkinnöillä tai alkuperänimityksillä voidaan edelleen edistää Euroopan alueiden taloudellista, sosiaalista ja ekologista kestävyyttä, mikä hyödyttää tuottajia, kuluttajia ja koko yhteiskuntaa tuottamalla korkealaatuisia tuotteita, jotka luovat vahvan yhteyden alueisiin; korostaa tarvetta parantaa niiden aitouden tunnustamista kuluttajien keskuudessa, sillä kuluttajat eivät aina pysty erottamaan eurooppalaisella maantieteellisellä merkinnällä merkittyjä tuotteita muista tuotteista, joilla ei ole nimitystä; katsoo myös, että on tarpeen vähentää pientuottajille näihin laatujärjestelmiin liittymisestä aiheutuvaa hallinnollista rasitetta sekä vahvistaa maantieteellisten merkintöjen suojelua väärinkäytöltä tai jäljittelyltä kansainvälisellä tasolla; palauttaa mieliin merkintöjen tärkeän roolin EU:n ja kumppanimaiden välisessä kaupassa;

88. korostaa, että strategiassa tunnustetaan, että useimpien eurooppalaisten ruokavaliot eivät ole terveellisiä ruokailutottumuksia koskevien suositusten mukaisia ja että väestön kulutustottumuksissa on siirryttävä kohti terveellisempiä elintarvikkeita, ruokavalioita ja elintapoja, mukaan lukien kestävästi ja alueellisesti tuotettujen kasvien ja kasviperäisten elintarvikkeiden, kuten tuoreiden hedelmien ja vihannesten, täysjyväviljojen ja palkokasvien, kulutuksen lisääminen sekä lihan ja ultraprosessoitujen sekä runsaasti sokeria, suolaa ja rasvoja sisältävien tuotteiden liikakulutukseen puuttuminen, mikä hyödyttää myös ympäristöä ja eläinten hyvinvointia ja turvaa selviytymiskykyisemmän talouden; korostaa, että kestäviä, terveellisiä ja tasapainoisempia ruokavalioita koskevat EU:n laajuiset tieteeseen perustuvat suositukset, mukaan lukien selkeät tavoitteet, joissa otetaan huomioon eurooppalaisten elintarvikkeiden ja ruokavalioiden kulttuurinen ja alueellinen monimuotoisuus sekä kuluttajien tarpeet, auttaisivat ja kannustaisivat kuluttajia ja tarjoaisivat tietoa jäsenvaltioille niiden pyrkiessä sisällyttämään kestävyysnäkökohdat kansallisiin ruokavalio-ohjeisiin; kehottaa komissiota laatimaan tällaisia suosituksia ja erityistoimia, joilla edistetään tehokkaasti terveellisiä, kestäviä ja tasapainoisempia ruokavalioita;

89. on tyytyväinen siihen, että strategiassa tunnustetaan oikeutetusti elintarvikeympäristön rooli ja vaikutus kulutustottumusten muokkaamisessa sekä tarve helpottaa kuluttajien mahdollisuuksia valita terveellisiä ja kestäviä ruokavalioita; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita omaksumaan järjestelmällisemmän ja näyttöön perustuvan lähestymistavan, jolla helpotetaan terveellisten, kestävien ja oikeudenmukaisten elintarvikeympäristöjen luomista sen sijaan, että nojauduttaisiin vain käytännesääntöihin; toistaa, että on tärkeää edistää terveellisiä, tasapainoisempia ja kestävämpiä ruokavalioita parantamalla elintarvikeympäristöä, lisäämällä kuluttajien tietoisuutta kulutustottumusten vaikutuksista myös digitaalisia kanavia käyttäen ja tarjoamalla tietoa ruokavalioista, jotka ovat ihmisten terveyden kannalta parempia ja joiden hiili- ja ympäristöjalanjälki on pienempi, kuten lyhyiden paikallisten ja alueellisten toimitusketjujen tuotteet, ja toteaa, että lisäksi olisi toteutettava erilaisia toimia, joilla lisätään elintarviketuotannon oletusarvoista kestävyyttä;

90. kehottaa toteuttamaan kattavia ja täydentäviä toimenpiteitä, myös lainsäädäntötoimia ja kuluttajille suunnattuja valistuskampanjoita, joilla vähennetään rasitetta, jota pitkälle jalostettujen elintarvikkeiden sekä muiden runsaasti suolaa, sokeria ja rasvaa sisältävien tuotteiden liiallinen käyttö aiheuttaa kansanterveydelle; kehottaa suuria elintarviketuottajia ja vähittäiskauppiaita muokkaamaan nopeasti ja vakavasti uudelleen ne jalostetut elintarvikkeet, jotka eivät kuulu EU:n laatujärjestelmien piiriin, jos tuotteiden koostumusta voidaan parantaa terveellisemmäksi, ja suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen käynnistää aloitteita tämän uudelleenmuokkauksen edistämiseksi muun muassa asettamalla tietyille jalostetuille elintarvikkeille enimmäismäärät sokerille, rasvoille ja suolalle, ja kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti uudelleenmuokkauksen edistymistä; korostaa, että tällaisilla uudelleenmuokkauksilla olisi myös pyrittävä minimoimaan elintarvikkeiden parannusaineiden, torjunta-ainejäämien ja haitallisten kemikaalien aiheuttamat terveysriskit; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota lastenruokiin ja muihin erityiselintarvikkeisiin sekä sellaiseen tehokkaaseen ja EU:n laajuiseen lähestymistapaan, jolla torjutaan lasten ja nuorten altistumista runsaasti rasvaa, sokeria ja suolaa sisältävien jalostettujen elintarvikkeiden mainonnalle ja markkinoinnille radiossa ja televisiossa sekä digitaalisessa mediassa;

91. katsoo, että lisäkehittäminen ja kestävä innovointi kasviproteiinin tuotannon ja esimerkiksi hyönteisten tai levien kaltaisten vaihtoehtoisten proteiinin lähteiden alalla EU:ssa on keino vastata tehokkaasti moniin EU:n maatalouden kohtaamiin ympäristö- ja ilmastohaasteisiin sekä estää metsäkatoa, biologisen monimuotoisuuden köyhtymistä ja ekosysteemien tilan heikkenemistä EU:n ulkopuolisissa maissa ja vähentää Euroopan nykyistä riippuvuutta kasviproteiinin toimituksista; kehottaa komissiota hyödyntämään kasviproteiinien kehittämisestä Euroopan unionissa antamaansa kertomusta (COM(2018)0757) ja esittämään proteiinintuotantoa koskevan kysyntä- ja tarjontapuolen kattavan EU:n siirtymästrategian, jolla tuetaan ja edistetään valkuaiskasvien kestävää tuotantoa, mukaan lukien paikalliset rehutoimitukset ja elintarviketuotanto, EU:n omavaraisuuden lisäämiseksi ja maailmanlaajuisten ympäristö- ja ilmastovaikutusten vähentämiseksi; korostaa, että on tärkeää vähentää riippuvuutta valkuaiskasvien tuonnista valtameren takaa;

92. palauttaa mieliin kehotuksensa laajentaa EU:n yleistä riskinarviointia kattamaan koko lainsäädäntö, jotta estetään kuluttajien altistuminen elintarvikkeiden sisältämille vaarallisille aineille;

93. palauttaa mieliin, että kauan odotetut ravintosisältöprofiilit ovat edelleen merkityksellisiä ja tärkeitä elintarvikkeita koskevista ravitsemus- ja terveysväitteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1924/2006 ([72]) tavoitteiden saavuttamiseksi; suhtautuu myönteisesti ilmoitukseen, joka koskee lainsäädäntöehdotuksen antamista ravintosisältöprofiilien luomiseksi; huomauttaa, että monissa elintarvikkeissa, myös osassa lapsille markkinoiduista elintarvikkeista, käytetään edelleen terveys- ja ravitsemusväittämiä huolimatta siitä, että kyseiset elintarvikkeet sisältävät runsaasti huolta aiheuttavia ravintoaineita; korostaa, että on kehitettävä selkeät ravintosisältöprofiilit, jotta voidaan kieltää ravintosisältö- ja terveysväittämien käyttö paljon rasvoja, sokereita ja/tai suolaa sisältävissä elintarvikkeissa; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota lastenruokiin ja muihin erityiselintarvikkeisiin;

94. ottaa huomioon, että kansainväliset kansanterveyselimet, kuten Maailman terveysjärjestö, ovat määrittäneet pakkauksen etupuolen ravintoarvomerkinnät keskeiseksi välineeksi, jolla autetaan kuluttajia tekemään enemmän tietoon perustuvia ja terveellisempiä elintarvikevalintoja; korostaa, että pakkauksen etupuolen ravintoarvomerkintöjä koskevan järjestelmän, joka on yhdenmukainen ruokavalio-ohjeiden kanssa ja täydentää niitä, olisi autettava kuluttajia tekemään terveellisempiä elintarvikevalintoja antamalla heille ymmärrettävää tietoa kuluttamastaan elintarvikkeesta; kehottaa komissiota varmistamaan, että kehitetään pakollinen ja yhdenmukainen pakkauksen etupuolen ravintoarvomerkintöjä koskeva EU:n järjestelmä, joka perustuu vankkaan ja riippumattomaan tieteelliseen näyttöön ja kuluttajien toteennäytettyyn ymmärrykseen ja joka on avoin kaikille markkinatoimijoille, myös pienille ja keskisuurille toimijoille, ottaen huomioon elintarvikealan toimijoille ja ammattijärjestöille aiheutuva lisärasite; korostaa lisäksi, että tuotteiden vertailun helpottamiseksi ravintoarvomerkintään olisi sisällytettävä selittävä osatekijä, jotta tarjotaan avoimia, vertailukelpoisia ja yhdenmukaistettuja tuotetietoja, ja sen olisi perustuttava yhdenmukaisiin viitemääriin; kehottaa komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon yhden ainesosan tuotteiden ja eurooppalaisten laatujärjestelmien (suojatut alkuperänimitykset, suojatut maantieteelliset merkinnät, maantieteelliset merkinnät jne.) erityisominaisuudet, erityisesti niiden koostumuksen vaihtelun, ja korostaa, että mahdollisia poikkeuksia koskevien pohdintojen olisi perustuttava tieteellisiin perusteluihin; kehottaa perustamaan digitaalisen järjestelmän, jolla annetaan vapaaehtoista lisätietoa maatalouselintarvikkeista (”EU4healthyfood”), ja ehdottaa, että nämä tiedot voitaisiin antaa digitaalisesti QR-koodin avulla, jolloin kuluttaja voi hakea ne helposti;

95. toteaa, että terveelliset tuotteet, elintarvikkeet mukaan lukien, voivat sisältää luonnollisia tai synteettisiä ainesosia, joilla on erilaisia vaikutuksia ympäristöön ja kuluttajien terveyteen; kehottaa ottamaan käyttöön terveellisiä tuotteita koskevia pakollisia merkintäjärjestelmiä ja ilmoittamaan kemiallisella synteesillä saatujen ainesosien synteettisen alkuperän, erityisesti, jos on olemassa vastaavia luonnollisia ainesosia;

96. kehottaa komissiota arvioimaan muutokset kuluttajakäyttäytymisessä, kuten elintarvikkeiden verkko-ostoksissa;

97. suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen, joka koskee alkuperämerkintöjen parantamista, ja panee tyytyväisenä merkille, että komissio harkitsee sen ulottamista kattamaan laajemman tuotevalikoiman; toistaa vaatimuksensa pakollisesta alkuperämerkinnästä; korostaa, että alkuperämerkinnän olisi oltava kattava ja yhdenmukainen ja sen olisi katettava kaikki elintarvikkeet ja sen olisi katettava ateriapalvelut, ravintolat ja vähittäiskauppa ja sen olisi oltava täysin todennettavissa ja jäljitettävissä eikä se saisi haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa; korostaa, että elintarviketietoja koskevaa asetusta ([73]) on tarkistettava keskittyen maitoon ja lihaan ainesosina; kehottaa komissiota korjaamaan nykyisen käytännön, jossa tuotteita, joiden pääainesosia ei ole hankittu paikallisesti tai alueellisesti, voidaan markkinoida sellaisina, jos näiden muiden kuin paikallisten pääainesosien alkuperä ilmoitetaan pienellä kirjasinkoolla, ja kehottaa komissiota huolehtimaan

([72]) EUVL L 404, 30.12.2006, s. 9.

([73]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

siitä, että pääainesosien alkuperä on paremmin kuluttajien nähtävissä; kehottaa komissiota ehdottamaan hunajan merkintäsääntöihin lainsäädäntömuutoksia kuluttajille annettavien tietojen parantamiseksi ja tukemaan EU:n mehiläishoitoalaa tehostamalla tuontitarkastuksia, jotta voidaan estää väärennetyn hunajan tuonti, ja korostaa samalla, että kaikkia alkuperämaamerkintöjä on valvottava tehokkaasti elintarvikepetosten torjumiseksi;

98. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen kehittää kehys kestävällä tavalla tuotettujen elintarvikkeiden pakkausmerkinnöille ja kehottaa komissiota määrittelemään menetelmän ja täsmentämään, mitkä kestävyyden ulottuvuudet on tarkoitus kattaa, varmistaen samalla, että uusi järjestelmä ei ole ristiriidassa EU:n ympäristömerkin tai luonnonmukaista tuotantoa osoittavan tunnuksen kaltaisten olemassa olevien ympäristöalan puitteiden kanssa; korostaa, että tällä hetkellä käytetään monia perusteettomia ja jopa harhaanjohtavia ympäristöväittämiä ja mainontamenetelmiä, ja kehottaa komissiota ottamaan käyttöön sääntelykehyksen, jolla luodaan selkeä, nopea ja tehokas ennakkohyväksyntämenettely kaikille kestävyysväittämille ja -merkinnöille; painottaa, että tällaiset puitteet suojaisivat kuluttajia totuudenvastaisilta kestävyysväittämiltä ja varmistaisivat samalla, että yritykset, jotka pyrkivät aidosti ympäristöystävällisempiin toimiin, palkitaan asianmukaisesti ponnisteluistaan; painottaa, että tarvitaan elintarvikkeissa sallittujen merkintöjen riippumatonta viranomaisvalvontaa;

99. korostaa tarvetta ottaa käyttöön eläintuotteiden merkinnät, joiden olisi perustuttava tuotantomenetelmän tunnistamiseen ja eläinten hyvinvointia koskeviin indikaattoreihin ja jotka sisältävät eläimen syntymä-, kasvatus- ja teurastuspaikan, ja korostaa, että nämä vaatimukset olisi ulotettava jalostettuihin tuotteisiin, jotta voidaan lisätä avoimuutta, auttaa kuluttajia tekemään parempia valintoja ja edistää eläinten hyvinvointia; korostaa, että kasviperäisten proteiinien tuotantoa ja markkinoille saattamista olisi tuettava paremmin, ja kehottaa lisäksi esittämään viipymättä kasvissyöjille ja vegaaneille sopivien elintarvikkeiden merkintöjä koskevien vaatimusten yhdenmukaistamista, jota on odotettu jo pitkään;

100. vahvistaa katsovansa, että politiikkatoimet elintarvikejärjestelmän kestävyyden parantamiseksi eivät saisi riippua pelkästään siitä, että vastuu kestävien tuotteiden ostamisesta siirretään kuluttajille, koska tämä ei ole tehokasta, mutta katsoo, että kuluttajien valinnat ovat tärkeä tekijä kestävästi tuotettujen ja terveellisempien ruokavalioiden käyttöönotossa; korostaa hyvän ravitsemus- ja ympäristökasvatuksen merkitystä sekä helposti ymmärrettävän asiaankuuluvan tiedon saatavuutta tässä yhteydessä; korostaa, että kestävyysmerkintöjen olisi perustuttava tieteellisiin yhdenmukaistettuihin kestävyyskriteereihin, niihin olisi mahdollisuuksien mukaan sisällyttävä julkisten valvontaviranomaisten tarkastuksia ja tarvittaessa uusia lainsäädäntötoimia; toteaa kuitenkin, että kolmansien osapuolten myöntämät sertifiointi ja merkinnät eivät yksin ole tehokkaita mutta ne voivat olla täydentäviä välineitä varmistettaessa siirtyminen kestävään tuotantoon ja kulutukseen; toteaa, että avoimuuden lisääminen merkintöjen kaltaisten menetelmien avulla on tärkeä tekijä, joka voi auttaa kuluttajia tekemään kestävämpiä ostopäätöksiä, ja tämä on tärkeää siirryttäessä kestävämpään, alueelliseen ja terveellisempään elintarvikejärjestelmään;

101. korostaa, että elintarvikkeiden hintojen on annettava kuluttajille oikea signaali; katsoo, että oikeudenmukaiset elintarvikkeiden hinnat, jotka ilmentävät viljelijöille ja myös ympäristölle ja yhteiskunnalle aiheutuvia todellisia tuotantokustannuksia, ovat tehokkain keino saavuttaa kestävät ja tasapuoliset elintarvikejärjestelmät pitkällä aikavälillä; pitää siksi myönteisenä strategian tavoitetta ohjata elintarviketeollisuutta kohti sellaisia käytäntöjä, jotka tekevät terveellisistä ja kestävistä valinnoista helppoja, helposti saatavilla olevia ja kohtuuhintaisia kuluttajille; kannattaa sitä, että jäsenvaltioille annetaan enemmän joustovaraa eriyttää terveys- ja ympäristövaikutuksiltaan erilaisten elintarvikkeiden alv-kannat ja niille annetaan mahdollisuus valita nollaverokanta terveellisille ja kestäville elintarvikkeille, kuten hedelmille ja vihanneksille, kuten joissakin jäsenvaltioissa on jo tehty mutta ei tällä hetkellä ole mahdollista kaikissa jäsenvaltioissa ([74]), sekä korkeampi arvonlisäverokanta epäterveellisille elintarvikkeille ja sellaisille elintarvikkeille, joiden ympäristöjalanjälki on suuri; palauttaa mieliin, että kotitalouksien elintarvikemenot vaihtelevat huomattavasti EU:n eri jäsenvaltioissa ja että kuluttajille olisi taattava kohtuuhintaisuus kaikissa jäsenvaltioissa samalla kun varmistetaan alkutuottajille kohtuulliset tulot kestävistä ja terveellisistä tuotteista ja lisätään avoimuutta ja kuluttajien tietoisuutta elintarvikeketjun kuhunkin vaiheeseen liittyvistä kustannuksista ja voitoista; kehottaa komissiota käynnistämään tutkimuksen, jossa arvioidaan määrällisesti taloudelliselta kannalta EU:n markkinoilla eniten kulutettujen elintarvikkeiden tuotantoon ja kulutukseen liittyviä ympäristökustannuksia ja yhteiskunnallisia kustannuksia, myös terveyskustannuksia;

([74]) "Supporting the mid-term evaluation of the EU action plan on childhood obesity", lapsuusiän lihavuutta koskeva tutkimus. EPHORT consortium: Jolanda Boer, Jeanine Driesenaar, Anneke Blokstra, Francy Vennemann, Nikolai Pushkarev, Johan Hansen.

102. kehottaa tarkistamaan julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä, jotta voidaan ottaa käyttöön tai vahvistaa pakollisia vähimmäisvaatimuksia päiväkodeille ja kouluille, muille julkisille laitoksille ja julkisia palveluja tarjoaville yksityisille yrityksille, jotta voidaan kannustaa seuraaviin: kestävä elintarviketuotanto, mukaan lukien perinneruoat ja tyypilliset ruoat, joilla on maantieteellinen merkintä, paikallisten ja mahdollisuuksien mukaan kausituotteiden kulutus, lyhyet toimitusketjut, suoramyynti mukaan luettuna, eläinten hyvinvointia koskevat tiukemmat normit sekä elintarvikejätteen ja -pakkausten vähentäminen kiertotalouden periaatteiden mukaisesti; kehottaa edistämään terveellisempiä ja tasapainoisempia ruokavalioita ja ruokavaliomalleja luomalla sellaisen elintarvikeympäristön, joka tekee terveellisistä, tietoon perustuvista ja kestävimmistä valinnoista kuluttajien kannalta helpoimmat; kehottaa komissiota kehittämään edelleen kestäviä elintarvikehankintoja koskevia seuranta- ja raportointivälineitä;

103. suhtautuu myönteisesti komission sitoumukseen tarkistaa elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvia materiaaleja koskevaa EU:n lainsäädäntöä, mutta pitää valitettavana, että tähän mennessä ei ole toteutettu yhdenmukaistettuja toimia, ja ehdottaa, että komissio aikaistaa ehdotuksen julkaisupäivää; korostaa, että tarvitaan kattava ja yhdenmukaistettu sääntely kaikille elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuville materiaaleille ja vierasaineille, joita ei vielä säädellä EU:n tasolla, ja vaatii, että sääntelyn on perustuttava ennalta varautumisen periaatteeseen, ”ei tietoja, ei markkinoita” -periaatteeseen, uusimpiin tieteellisiin tietoihin perustuviin kattaviin turvallisuusarviointeihin ja Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) ja Euroopan elintarvikeviraston (EFSA) tieteelliseen työhön, ja korostaa, että tehokas täytäntöönpano ja parempi tiedottaminen kuluttajille ovat ratkaisevan tärkeitä; kehottaa jälleen tarkistamaan elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvia materiaaleja koskevaa lainsäädäntöä kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista annetun asetuksen (REACH) sekä luokitusta, merkintöjä ja pakkaamista koskevien asetusten mukaisesti ja lisäämään viipymättä erityisiä säännöksiä hormonaalisten haitta-aineiden ja elintarvikkeiden sisältämien muiden vaarallisten kemikaalien korvaamiseksi kaikissa elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvissa materiaaleissa huolehtien samalla siitä, ettei vaikuteta pakkausten tehtävään elintarvikkeiden turvallisuuden tai laadun säilyttämisessä; on tyytyväinen komission aikomukseen vahvistaa säännöt, jotka koskevat muiden muovimateriaalien kuin PET-muovin turvallista kierrätystä elintarvikepakkausmateriaaleihin; korostaa samalla, että ensiömateriaaleihin ja kierrätysmateriaaleihin olisi sovellettava yhtäläisiä turvallisuusvaatimuksia ja että toimitusketjujen vastuullisten toimijoiden ja loppukäyttäjien on voitava saada helposti tietoa siitä, mitä kemikaaleja elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvissa materiaaleissa on, sekä niiden turvallisuudesta;

104. painottaa, että elintarvikejätteellä ja -hävikillä on huomattavia ympäristövaikutuksia, se voimistaa ilmastonmuutosta ja merkitsee rajallisten luonnonvarojen, kuten maan, energian ja veden, tuhlausta sekä tulonmenetyksiä viljelijöille; kehottaa jälleen toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet unionin elintarvikejätteen vähentämiseksi 30 prosenttia vuoteen 2025 ja 50 prosenttia vuoteen 2030 mennessä vuoden 2014 perustasosta; korostaa, että tämän saavuttamiseksi tarvitaan sitovia tavoitteita toimitusketjun kaikissa vaiheissa, mukaan lukien alkutuotanto, vähittäiskauppaa edeltävä vaihe ja vähittäiskauppa; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita laatimaan ja panemaan täytäntöön elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia ohjelmia, joissa otetaan täysimääräisesti huomioon kiertotalouden periaatteet ja edistetään lyhyitä elintarvikeketjuja, jotka pienentävät elintarvikejätteen syntymisen riskiä; korostaa, että YMP:n tavoitteisiin kuuluu elintarvikejätteen syntymisen ehkäiseminen, ja korostaa, että olisi kannustettava toimiin elintarvikejätteen vähentämiseksi alkutuotannossa ja toimitusketjun alkuvaiheissa, pellolle jäävät elintarvikkeet mukaan luettuina; korostaa, että on tärkeää varmistaa eläinten terveys muun muassa ruokajätteen ja -hävikin syntymisen välttämiseksi niiden lähteellä, ja korostaa, että kasviperäisen elintarvikejätteen hyödyntäminen eläinten ruokintaan on toteuttamiskelpoinen ratkaisu, jos elintarvikejätettä ei voida estää; korostaa, että on tärkeää lisätä yleistä tietoisuutta ja antaa ohjeita siitä, miten ruokahävikkiä voidaan välttää, jotta voidaan edistää kuluttajien käyttäytymisen pitkän aikavälin muutosta; kehottaa komissiota kartoittamaan mahdolliset esteet, jotka haittaavat jätteen nopeampaa vähentämistä, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan riittävän rahoituksen tutkimukselle, innovoinnille, sidosryhmien sitouttamiselle sekä tiedotus- ja valistuskampanjoille perustamalla kansallisia elintarvikejäterahastoja jätteen syntymisen lopettamiseksi;

105. korostaa, että jätehierarkian mukaisesti olisi keskityttävä elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemiseen; suhtautuu myönteisesti päiväysmerkintöjä koskevien EU:n nykyisten sääntöjen selventämiseksi ehdotettuun tarkistukseen, jotta ehkäistään ja vähennetään elintarvikejätettä ja -hävikkiä; korostaa, että päiväysmerkintöjä koskevien sääntöjen muuttamisen olisi perustuttava tieteeseen ja sillä olisi parannettava päiväysmerkintöjen käyttöä, ilmaisemista ja esittämistä elintarvikeketjun kaikkien toimijoiden keskuudessa, majoitus- ja ravitsemisala mukaan lukien, ja niiden ymmärtämistä kuluttajien keskuudessa erityisesti ”käytettävä ennen”- ja ”parasta ennen” -merkintöjen osalta vaarantamatta kuitenkaan elintarvikkeiden turvallisuutta tai laatua; korostaa, että yhdenmukaistetut päiväysmerkinnät auttaisivat torjumaan elintarvikejätettä; kehottaa lisäksi toteuttamaan elintarvikkeiden jakelua koskevien sääntöjen tarkistuksen, jonka tavoitteena olisi määrittää ja poistaa jätteen vähentämisen mahdolliset esteet, lisätä tehokkuutta sekä tehostaa kilpailua ja innovointia;

106. korostaa, että elintarvikealalla on tärkeää torjua elintarvikepetoksia ja väärennöksiä, jotka johtavat kuluttajia harhaan ja vääristävät kilpailua sisämarkkinoilla, ja korostaa, että elintarvikepetosten monitahoiseen ongelmaan on puututtava kiireellisesti, erityisesti mukaan lukien virheelliset merkinnät, ainesosien korvaaminen, laimentaminen, lisääminen, poistaminen tai korvaaminen edullisemmilla tai huonolaatuisilla korvikkeilla, kemiallisilla käsittelyillä tai

menetelmillä, joita ei ole hyväksytty, ja väärennetyillä asiakirjoilla, sekä kiinnitettävä erityistä huomiota maantieteellisten merkintöjen väärentämiseen ja laittomaan kauppaan; korostaa, että on tärkeää määrätä tehokkaita seuraamuksia, jotka vastaavat rikoksia, ja kehottaa jäsenvaltioita ottamaan tämän periaatteen asianmukaisesti huomioon kansallisessa lainsäädännössä virallisesta valvonnasta annetun asetuksen ([75]) mukaisesti; kehottaa komissiota toteuttamaan toimia elintarvikepetosten torjunnasta vastaavan eurooppalaisen ryhmän perustamiseksi tehostamaan koordinointia asiasta vastaavien eri kansallisten virastojen välillä, jotta varmistetaan EU:n elintarvikenormien täytäntöönpanon valvonta sekä EU:n sisämarkkinoilla että tuonnin osalta;

107. kehottaa komissiota seuraamaan ja valvomaan, että viralliseen elintarvikevalvontaan osoitetaan jatkuvasti riittävät resurssit, jotta varmistetaan, että elintarvikkeita ja rehuja koskevien vaatimusten noudattamista valvotaan riittävästi, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan tullitarkastuksia, jotta varmistetaan muun muassa elintarvikkeiden turvallisuutta, mikrobilääkeresistenssiä, eläinten hyvinvointia ja kasvinsuojeluaineita koskevien EU:n tuotantostandardien noudattaminen ja vältetään kasvi- ja eläintuholaisten pääsy EU:n alueelle; kehottaa jäsenvaltioita panemaan tiukasti ja johdonmukaisesti täytäntöön yleisestä elintarvikelainsäädännöstä annetun asetuksen ([76]) tuotteiden jäljitettävyyttä koskevat säännökset koko elintarvikeketjussa; korostaa, että tapauksissa, joihin liittyy kansanterveydelle ja turvallisuudelle aiheutuvia riskejä, viranomaisten olisi tiedotettava kansalaisille kattavasti, asianmukaisesti ja välittömästi kyseisten elintarvikkeiden aiheuttamista mahdollisista riskeistä elintarvikelainsäädäntöä koskevan asetuksen mukaisesti;

Siirtymän mahdollistaminen

108. korostaa, että EU:n on tärkeää rahoittaa tutkimusta ja innovointia, erityisesti pk-yrityksille ja pienviljelijöille, sillä ne ovat keskeisiä tekijöitä nopeutettaessa siirtymistä kestävämpään, tuottavampaan, monipuolisempaan, paikallisempaan, terveellisempään ja osallistavampaan eurooppalaiseen elintarvikejärjestelmään; kannustaa maatalouselintarvikealaa aktiivisesti käyttämään sitä varten Horisontti Eurooppa -ohjelmassa varattua rahoitusta; korostaa myös tarvetta helpottaa investointeja, joita tarvitaan kestävien käytäntöjen sekä kiertotalouden ja biotalouden kannustamiseksi;

109. huomauttaa, että uusien älykkäiden maatalousteknologioiden ja -tekniikoiden käyttöönotto, digitalisaatio ja suojatun viljelyn järjestelmät mukaan luettuina, voi olla hyödyllistä tehokkuuden, resurssien käytön ja ympäristökestävyyden kannalta ja voi tuottaa maataloustuotannosta saatavia taloudellisia hyötyjä; toteaa, että innovoinnin on edelleen oltava sopusoinnussa perinteisten käytäntöjen ja tietämyksen elvyttämisen ja edistämisen kanssa, erityisesti sellaisten käytäntöjen ja tietämyksen, joissa otetaan huomioon kunkin alueen maatalouden erityispiirteet ja ilmasto-olosuhteet;

110. korostaa, että on tärkeää panna täytäntöön erilaiset integroidun torjunnan käytännöt ja tarjota riippumattomia maatilojen neuvontapalveluja, jotta voidaan varmistaa laajempi ja osallistava tietämyksen siirto maatalousalalle; katsoo, että tätä autettaisiin perustamalla järjestelmä kestävien käytäntöjen keräämiseksi ja levittämiseksi ja tukeutumalla olemassa oleviin jäsenvaltioiden viljelijöiden erityiskoulutusjärjestelmiin aiheuttamatta jäsenvaltioissa ylimääräistä hallinnollista rasitetta viljelijöille; kehottaa jäsenvaltioita kohdentamaan riittävän osan maatilojen neuvontapalveluihin osoittamistaan määrärahoista sellaisiin kestäviin käytäntöihin liittyviin palveluihin ja tekniseen apuun, jotka edistävät strategian tavoitteita; katsoo, että hankitun tietämyksensä ja taitotietonsa perusteella myös pienimuotoisten alkutuottajien panoksella olisi merkittävä rooli todellisten tulosten saavuttamisessa yksittäisten maatilojen tasolla;

111. korostaa korkeakoulujen merkitystä tutkimuksen ja innovoinnin edistämisessä ja kestäviä parhaita käytäntöjä koskevan neuvonnan antamisessa; panee merkille yliopistojen roolin maatalouselintarvikealan kehityksessä ja sen siirtymän toteuttamisessa sellaisilla alueilla, joilla on tiettyjä erityispiirteitä, myös syrjäisimmillä alueilla; suhtautuu myönteisesti strategiaan sisältyvään aikomukseen auttaa elintarvikkeita jalostavia pk-yrityksiä sekä pieniä vähittäiskauppiaita ja elintarvikepalvelualan toimijoita kehittämään uutta osaamista varoen samalla sälyttämästä niille uusia hallinnollisia rasitteita; painottaa tuottajajärjestöjen ja osuuskuntien välityksellä toteutettavien kollektiivisten lähestymistapojen strategista merkitystä, jotta viljelijät voivat yhteistoimin saavuttaa tavoitteensa;

([75]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1).

([76]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

112. tähdentää, että maatalouden ja eurooppalaisen avaruuspolitiikan välillä on monia mahdollisia synergioita, joiden avulla voidaan varmistaa maaperän laadun ja elintarvikkeiden laadun todellinen ennalleen palauttaminen ja vastata ympäristöön, ilmastoon ja väestörakenteen muutokseen liittyviin haasteisiin; kannustaa kaikkia jäsenvaltioita osallistumaan tiede- ja tutkimusohjelmiin ja kehottaa komissiota ryhtymään toimiin sen varmistamiseksi, että kaikissa jäsenvaltioissa edistytään tasavertaisemmin;

113. muistuttaa, että on edistettävä tehokkaita maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmiä (AKIS), joiden avulla maatalousalasta voidaan tehdä kestävämpi vauhdittamalla innovointia ja edistämällä kaikkien asianomaisten sidosryhmien, kuten viljelijöiden, tutkijoiden, neuvonantajien, asiantuntijoiden ja kansalaisjärjestöjen, välistä tiivistä yhteistyötä laadukkaan ja osallistavan koulutuksen ja elinikäisen oppimisen avulla sekä nopeuttamalla tietämyksen siirtoa, myös integroitujen viljelytekniikoiden, kuten kaikkien viljelykasvien integroidun torjunnan, toteuttamisesta;

114. kehottaa jäsenvaltioita YMP:n kansallisia strategiasuunnitelmiaan suunnitellessaan ja toteuttaessaan hyödyntämään täysimääräisesti AKIS-järjestelmän tarjoamia mahdollisuuksia; muistuttaa lisäksi, että tarvitaan maatilojen kestävyyttä koskeva tietoverkko vertailuarvojen asettamiseksi maatilojen tuloksille, kestävien viljelykäytäntöjen omaksumisen dokumentoimiseksi ja uusien tuotantomenetelmien täsmällisen ja räätälöidyn soveltamisen mahdollistamiseksi tilatasolla myös käsittelemällä kerättyjä tietoja ja tarjoamalla viljelijöille ja asianomaisille sidosryhmille helppo pääsy merkityksellisiin tietoihin, erityisesti parhaita käytäntöjä koskeviin tietoihin; huomauttaa, että maataloutta ja maatalousmaata koskeva data kuuluu yleisen edun piiriin mutta viljelijöiden pääsyä omiin tilatietoihinsa ja mahdollisuuksia hallita niitä on suojattava;

115. korostaa, että nopeiden laajakaistayhteyksien on tärkeää olla kaikkien saatavilla, jotta voidaan helpottaa digitaalisten viljelytekniikoiden käyttöönottoa maatiloilla, ja korostaa, että on tärkeää tukea viljelijöitä tällaisten innovatiivisten ratkaisujen tehokkaassa käytössä ja turvata samalla viljelijöiden taloudellinen kannattavuus; toteaa, että viljelijäjärjestöt ovat arvokkaita keskusteluosapuolia innovointiin tähtäävien tiedonvälityspalvelujen kehittämisessä; korostaa Horisontti Eurooppa -puiteohjelman merkitystä maaperään, elintarvikkeisiin ja terveyteen liittyvän tutkimuksen ja innovoinnin tavoitteiden saavuttamisessa, mikä voi houkutella seuraavan sukupolven maatalousalalle;

116. korostaa maatilojen riippumattomien neuvontajärjestelmien perustavaa roolia innovoinnin ja tietämyksen levittämisessä, kokemusten vaihtoon kannustamisessa ja käytännön havaintoesitysten edistämisessä ja kehottaa jäsenvaltioita erityisesti tarjoamaan viljelijöille kattavaa neuvontaa kestävämpien tuotantojärjestelmien hyväksymisestä; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan aktiivisesti alhaalta ylöspäin suuntautuvia aloitteita, joilla tuodaan viljelijät ja kansalaiset lähemmäs toisiaan työskentelemällä paikallistasolla ja ottamalla huomioon paikallinen tietämys, jotta voidaan paremmin mukautua käytännön erityistilanteisiin; painottaa, että on tärkeää edistää nuorten viljelijöiden ja yrittäjien koulutusta kestävän viljelyn ja kestävien elintarvikejärjestelmien alalla;

117. kehottaa maatilojen neuvontajärjestelmien lisäksi perustamaan ja edistämään sidosryhmien välisiä foorumeita, joilla lisätään yhteistyötä ja otetaan käyttöön tietämyksen ja teknologian jakaminen koko maatalous- ja elintarvikeketjussa, jotta autetaan tehostamaan innovointia ja edistämään maatalouden tuotantojärjestelmiä; korostaa lisäksi, että on tärkeää ulottaa tämä mahdollisuus koskemaan kaikkia toimitusketjun toimijoita lisäämättä kuitenkaan hallinnollista rasitetta;

118. korostaa nuorten viljelijöiden keskeistä roolia kestävään maatalouteen siirtymisessä ja strategian tavoitteiden saavuttamisessa; korostaa, että elintarvikejärjestelmämme ekologinen siirtymä tarjoaa mahdollisuuden edistää elinvoimaista maaseutua; korostaa, että YMP:n olisi tarjottava nuorille ja uusille viljelijöille parempaa tukea tulojen, sukupolvenvaihdoksen, koulutuksen, nuorisotyöllisyyden, yrittäjyyden ja digitalisoinnin osalta erityisesti syrjäisillä ja erittäin harvaan asutuilla alueilla, jotta voidaan luoda tila, joka mahdollistaa nuorten osallisuuden ja pysymisen maataloudessa, koska he todennäköisesti ottavat varhaisessa vaiheessa käyttöön uusia ja kestävämpiä viljelymenetelmiä;

119. korostaa, että nuorilla viljelijöillä ja mahdollisilla uusilla tulokkailla on vaikeuksia ostaa tai vuokrata maata, ja painottaa tarvetta helpottaa nuorten viljelijöiden pääsyä alalle; korostaa, että on varmistettava, että strategia ei vaikuta kielteisesti maan saatavuuteen ja hintaan, mikä voisi lisätä keinottelua ja vaikeuttaa entisestään nuorten mahdollisuuksia hankkia maata;

120. toteaa, että maatalousmaan keskittyminen ja maananastukset EU:ssa, joihin paikallisen, alueellisen, kansallisen ja EU:n tason politiikka joissakin tapauksissa kannustavat, voivat aiheuttaa vaikeuksia nuorille viljelijöille ja uusille tulokkaille, jotka etsivät maata tilan perustamista varten; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sekä alue- ja paikallistason hallintoja lopettamaan tällaiset käytännöt, jotta voidaan tukea nuoria viljelijöitä ja tehdä maataloustoiminnan aloittaminen heille helpommaksi;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

121. katsoo lisäksi, että strategia tarjoaa mahdollisuuden parantaa maaseudun naisten näkymiä ja tuoda esille heidän keskeistä rooliaan siten, että tarjotaan naisyrittäjille suotuisa ympäristö, mukaan lukien lainsäädännölliset ja poliittiset näkökohdat, mikä parantaa tiedon, tietämyksen ja taitojen saatavuutta ja helpottaa rahoituksen saantia, mikä johtaa uusien työpaikkojen luomiseen maaseutualueilla;

Maailmanlaajuisen siirtymän edistäminen

122. muistuttaa Euroopan elintarvikejärjestelmien maailmanlaajuisesta vastuusta ja niiden keskeisestä roolista elintarvikkeiden turvallisuutta, ympäristönsuojelua, sosiaalista suojelua ja eläinten hyvinvointia koskevien maailmanlaajuisten normien vahvistamisessa; vahvistaa sitoutumisensa kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaatteiden täytäntöönpanoon; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki EU:hun tuodut elintarvikkeet ja rehut ovat täysin asiaa koskevan EU:n lainsäädännön ja unionin korkeiden normien mukaisia, ja antamaan kehitysapua kehitysmaiden alkutuottajien tukemiseksi näiden normien noudattamisessa; pitää myönteisenä, että komissio aikoo ottaa huomioon pyydettyjen tuontitoleranssien ympäristövaikutukset; katsoo, että olisi puututtava tuontirehuun ja -elintarvikkeisiin liittyviin maankäyttöpäästöihin ja maankäytön muutokseen liittyviin päästöihin;

123. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita säilyttämään kokonaisvaltaisen lähestymistavan, sillä tiettyjen Pellolta pöytään -strategian tavoitteiden täytäntöönpano EU:ssa ei saa johtaa maataloustuotannon osien siirtämiseen muille alueille, joissa vaatimukset ovat alhaisemmat kuin EU:ssa;

124. muistuttaa, että pääsy EU:n markkinoille ja unionin 450 miljoonaa kuluttajaa tarjoavat kauppakumppaneillemme vahvan kannustimen parantaa kestävyyttään sekä tuotanto- ja työnormejaan; katsoo, että vihreän kehityksen ohjelman onnistuminen liittyy tiiviisti unionin kauppapolitiikkaan;

125. on tyytyväinen siihen, että komissio on sitoutunut edistämään EU:ssa kiellettyjen kasvinsuojeluaineiden maailmanlaajuista asteittaista käytöstäpoistoa sekä varmistamaan, että unionista ei viedä vaarallisia kasvinsuojeluaineita, joiden käyttö on kielletty EU:ssa asiaa koskevan lainsäädännön nojalla, ja kehottaa komissiota esittämään tätä koskevat ehdotuksensa mahdollisimman pian; katsoo, että EU:n olisi tuettava kehitysmaita, jotta ne voivat vähentää torjunta-aineiden varomatonta käyttöä ja edistää muita menetelmiä kasvien ja kalavarojen suojelemiseksi; korostaa, että strategia ei saa johtaa siihen, että suositaan sellaisten tuotteiden tuontia unionin ulkopuolisista maista, joilla on suurempi ympäristö- ja ilmastojalanjälki; muistuttaa tässä yhteydessä, että unionin ulkopuolisista maista peräisin oleviin maatalouselintarviketuotteisiin on näin ollen sovellettava samoja vaatimuksia, mukaan lukien poissulkemiskriteerit täyttävien aineiden jäämien nollatoleranssi;

126. toteaa, että vuoteen 2050 mennessä maailman 10 miljardiin kasvavalle väestölle on tarjottava turvallisia ja kohtuuhintaisia elintarvikkeita nopean väestönkasvun, ilmastonmuutoksen, luonnonvarojen niukkuuden ja muuttuvien kulutustottumusten oloissa; kehottaa komissiota vahvistamaan strategian globaalia ulottuvuutta, jotta varmistetaan oikeus riittävään ruokaan ja pannaan täytäntöön YK:n julistus maanviljelijöiden ja muiden maaseudulla työskentelevien henkilöiden oikeuksista, ja painottaa, että oikeudenmukaisia, kestäviä ja sopeutumiskykyisiä elintarvikejärjestelmiä koskevissa EU:n politiikoissa olisi nimenomaisesti puututtava sukupuolten eriarvoisuuteen; kehottaa komissiota tukemaan kehitysmaita niiden kehittyvien teollisuudenalojen suojelemiseksi, elintarviketurvan edistämiseksi, ilmastonmuutoksen hillitsemisen tukemiseksi maataloudessa sekä EU:n ja kansainvälisten kestävyysnormien täyttämiseksi niiden maataloustuotteiden viennissä;

127. korostaa, että EU:n on puolustettava ihmisoikeuksia ja oikeutta ruokaan elintarvikejärjestelmien keskeisenä periaatteena ja painopisteenä sekä perustavaa laatua olevana välineenä, jolla voidaan muuttaa elintarvikejärjestelmiä ja varmistaa kaikkein syrjäytyneimpien oikeus saada ravitsevaa ruokaa, ja pantava täytäntöön YK:n julistus maanviljelijöiden ja muiden maaseudulla työskentelevien henkilöiden oikeuksista;

128. korostaa, että ellei eläinten tuotantostandardeja unionin ulkopuolisissa maissa ole yhdenmukaistettu EU:n vaatimusten kanssa, eläintuotteiden tuonti kyseisistä maista olisi kiellettävä;

129. toteaa huolestuneena, että useissa terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosaston suorittamissa tarkastuksissa ja valtiosta riippumattomien järjestöjen yksityiskohtaisissa tutkimuksissa todetaan, että Argentiinasta peräisin olevien Euroopan unionin markkinoille tarkoitettujen elävien hevosten täydellistä jäljitettävyyttä ei ole varmistettu, että tähän liittyy elintarviketurvallisuutta koskevia riskejä ja että eläinten hyvinvointi on vaarantunut; kehottaa komissiota keskeyttämään hevosenlihan tuonnin maista, joissa ei noudateta jäljitettävyyttä ja eläinten hyvinvointia koskevia EU:n vaatimuksia;

130. palauttaa mieliin, että rakenteellisilla eläinkokeilla, jotka eivät ole välttämättömiä, ei pitäisi olla sijaa elintarvikeketjussa, koska direktiivissä 2010/63/EU säädetään eläinten käytön korvaamisesta ja vähentämisestä toimenpiteissä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lopettamaan tiineen tamman seerumigonadotropiinin (pmsg-hormoni) tuonnin ja kotimaisen tuotannon ja toteaa, että hormonia otetaan tiineiden hevosten verestä, jotka on järjestelmällisesti hedelmöitetty ja altistettu verikokeille, mihin liittyy terveys- ja hyvinvointiongelmia;

131. kehottaa komissiota esittämään kiireellisesti ehdotuksen EU:n lainsäädäntökehykseksi, joka perustuu pakolliseen horisontaaliseen huolellisuusvelvoitteeseen koko toimitusketjussa sisämarkkinoilla toimiville EU:n ja ulkomaisille yrityksille ja jolla varmistetaan kestävät toimitusketjut ja investoinnit, joilla ei ole haitallisia ympäristövaikutuksia, kuten metsäkatoa, metsien tilan heikkenemistä, ekosysteemien muuntumista ja ekosysteemien tilan heikkenemistä sekä ihmisoikeuksiin ja hallintoon kohdistuvia haittavaikutuksia, ja joilla edistetään hyvää hallintoa ja lisätään jäljitettävyyttä ja vastuuvelvollisuutta globaaleissa toimitusketjuissa;

132. toteaa, että EU:n sisämarkkinat ovat maailman suurin maatalouselintarvikkeiden tuoja ja viejä; on vakuuttunut siitä, että EU:n olisi käytettävä asemaansa maailmanlaajuisesti keskeisenä toimijana asettaakseen vertailukohdan sekä kestäviä elintarvikejärjestelmiä koskevia välittömiä normeja, jotka perustuvat ihmisoikeuksien ja työntekijöiden oikeuksien kunnioittamiseen, reiluun kilpailuun, ennalta varautumisen periaatteeseen, ympäristönsuojeluun ja eläinten hyvinvointiin Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen mukaisesti; katsoo, että näiden alojen normien suojelun olisi oltava olennainen osa kaikkia kauppasopimusten lukuja ja että monenvälinen yhteistyö ja sääntely-yhteistyö voisivat auttaa entisestään Pellolta pöytään -strategian tavoitteiden saavuttamisessa;

133. kehottaa komissiota vahvistamaan Pellolta pöytään -strategian kaupallisia näkökohtia, jotta varmistetaan johdonmukaisuus yhteisen kauppapolitiikan, tulliliiton toimintasuunnitelman ja yhteisen maatalous- ja kalastuspolitiikan sekä Pellolta pöytään -strategian, vuoteen 2030 ulottuvan EU:n biodiversiteettistrategian ja muiden asiaan liittyvien EU:n politiikkojen tavoitteiden kanssa, ja pyrkimään näihin tavoitteisiin asteittain kehittämällä tehokkaita vihreitä yhteenliittymiä kaikilla asiaankuuluvilla kahdenvälisillä, alueellisilla ja monenvälisillä foorumeilla, mukaan lukien vuoden 2021 YK:n elintarvikejärjestelmiä käsittelevä huippukokous, sekä tarkistamalla kunnianhimoisesti kauppapolitiikkaansa siten, että luodaan erityinen kestäviä maatalouselintarvikejärjestelmiä ja -tuotteita koskeva kehys tulevia kauppasopimuksia varten erityisesti käyttämällä suojelun tason säilyttämistä koskevia lausekkeita, parantamalla suojalausekkeiden toimintaa ja tekemällä loppu siitä, että unioniin tuodaan tuotteita, jotka ylittävät kasvinsuojelutuotteiden jäämiä koskevat EU:n enimmäisrajat, WTO:n sääntöjen mukaisesti; kehottaa komissiota edistämään kaikkien julkisten ja yksityisten sidosryhmien välistä parempaa koordinointia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi; katsoo, että EU:n olisi vahvistettava uudelleen Maailman ruokaturvakomitean toimeksianto kansainvälisenä elintarviketurvaa ja ravintoa käsittelevänä politiikkafoorumina;

134. pitää myönteisenä Pellolta pöytään -strategian tavoitetta varmistaa, että kaikissa EU:n kauppasopimuksissa on täytäntöönpanokelpoiset kauppaa ja kestävää kehitystä koskevat luvut, sillä näin taataan, että esitetyt tiukemmat sääntelytavoitteet ovat johdonmukaisia EU:n kauppapolitiikan kanssa ja että EU:n kanssa kauppasopimuksia allekirjoittaneet unionin ulkopuoliset maat noudattavat niitä; korostaa, että on tärkeää vahvistaa kauppasopimusten kauppaa ja kestävää kehitystä koskevien lukujen täytäntöönpanokelpoisuutta viimeisenä keinona myös seuraamuksiin perustuvien riidanratkaisumenettelyjen avulla, jotta voidaan edistää maailmanlaajuista lähestymistapaa ilmastoon ja biologiseen monimuotoisuuteen, edistää kestävämpää maatalouselintarviketuotantoa ja pysäyttää maailmanlaajuinen metsäkato sekä vahvistaa työelämän normeja Kansainvälisen työjärjestön (ILO) kahdeksan keskeisen yleissopimuksen mukaisesti; ehdottaa, että kauppaa ja kestävää kehitystä koskevissa luvuissa olisi otettava huomioon myös vastaavat tuotantostandardit, kuten eläinten hyvinvointi, jäljitettävyys, mikrobilääkeresistenssi ja kasvinsuojeluaineiden käyttö, jotka riippumattomien tarkastus- ja sertifiointielinten olisi järjestelmällisesti sertifioitava kaikissa tuotanto- ja jakeluvaiheissa, sekä etenemissuunnitelmat, joissa on välitavoitteita ja joista tehdään jälkiarviointeja; kehottaa komissiota tukemaan kehitysmaita elintarviketurvan edistämisessä ja auttamaan mukautumisessa kestäviä maatalouselintarvikejärjestelmiä koskeviin eurooppalaisiin normeihin; odottaa, että komission kauppasopimusten noudattamista ja täytäntöönpanoa valvova virkamies hoitaa täysimääräisesti tehtävänsä kyseisten sopimusten asianmukaisen soveltamisen varmistamisessa puuttumalla markkinoiden vääristymiin, vahvistamalla kauppaa ja kestävää kehitystä koskevien lukujen täytäntöönpanoa ja käymällä rakentavaa vuoropuhelua hallitusten ja sidosryhmien kanssa;

135. kehottaa EU:ta auttamaan kehitysmaita hyväksymään asianmukaista kansallista lainsäädäntöä elintarvikkeiden ja maatalouden uhanalaisten geenivarojen suojelemiseksi, takaamaan, että paikallisyhteisöt, alkuperäiskansat, miehet ja naiset voivat käyttää ja hallinnoida niitä jatkuvasti, ja varmistamaan niiden käytöstä saatavien hyötyjen oikeudenmukaisen ja tasapuolisen jakamisen;

136. panee merkille EU:n kauppasopimusten kumulatiivisista vaikutuksista maatalouteen toteutetun komission tutkimuksen, josta ilmenee, että sekä konservatiivisessa että kunnianhimoisessa skenaariossa EU:n kauppasopimusten odotetaan nostavan EU:n maatalouselintarvikkeiden kaupan taseen yleisesti positiiviseksi ja arvoltaan suuremmaksi vuoteen 2030 mennessä, mikä osoittaa, että EU:n kauppasopimuksilla on myönteinen vaikutus EU:n maatalousalaan;

Keskiviikko 20. lokakuuta 2021

137. korostaa, että EU:n ja Mercosurin välistä sopimusta ei voida ratifioida sellaisenaan, koska siinä ei muun muassa taata biologisen monimuotoisuuden suojelua, etenkään Amazonin alueella, eikä siinä anneta viljelynormeja koskevia takeita;

138. toteaa, että kauppaa ja kestävää kehitystä koskevissa luvuissa ei tarkastella kauppasopimusten mahdollisia kielteisiä vaikutuksia maankäytön muutoksiin, metsäkatoon ja ilmastonmuutokseen; katsoo, että eurooppalaisia ja kansainvälisiä ympäristöä, turvallisuutta ja eläinten hyvinvointia koskevia sekä sosiaalisia normeja olisi sovellettava kattavasti kaikkiin kauppasopimusten lukuihin sen ehkäisemiseksi, että mahdolliset muut kauppaa koskevat määräykset vaarantaisivat näiden normien noudattamisen;

139. palauttaa mieliin, että kauppasopimusten on taattava, että asianomaiset osapuolet osallistuvat aktiivisesti kestävän kehityksen periaatteiden edistämiseen ja että kansainväliset normit ovat sopusoinnussa EU:n ympäristö- ja ilmastotavoitteiden kanssa; katsoo lisäksi, että näissä sopimuksissa olisi otettava huomioon velvollisuus noudattaa Pariisin sopimusta, jotta varmistetaan maailmanlaajuinen siirtyminen kestäviin elintarvikejärjestelmiin;

140. palauttaa mieliin, että maatalous ja kalastus ovat elintärkeitä aloja syrjäisimpien alueiden kestävän taloudellisen toiminnan kehittämisen kannalta, ja korostaa näiden alojen panosta ja lisäarvoa elintarviketurvan takaamisessa sekä riittävien, turvallisten ja laadukkaiden tuotteiden yleisen kysynnän täyttämisessä; vaatii, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetut syrjäisimpien alueiden rakenteelliset maataloutta ja kauppaa koskevat rajoitteet otetaan järjestelmällisesti huomioon Pellolta pöytään -strategian täytäntöönpanossa ja sitä koskevissa lainsäädäntöehdotuksissa, jotta nämä alueet voivat kilpailla tasapuolisin toimintaedellytyksin ja jotta varmistetaan kestävien vaihtoehtoisten ratkaisujen saatavuus maatalouselintarvikealoille, jos niiden tuotantokeinoja ja kauppavirtoja rajoitetaan;

141. suhtautuu myönteisesti WTO:ssa ehdotettuun uuteen aloitteeseen, joka koskee ilmastoa ja kauppaa; korostaa, että on tärkeää käyttää tätä kehystä kehitettäessä kattavia ja kestäviä maatalouselintarvikejärjestelmiä, jotka perustuvat yhteisiin ja kunnianhimoisiin tuotantonormeihin; kehottaa komissiota toimimaan ennakoivasti WTO:ssa ekologisen siirtymän mahdollistamiseksi, varmistamaan, että kauppapolitiikka on kestävän kehityksen tavoitteiden mukaista, jatkamaan neuvotteluja avoimista elintarviketurvavarastoista ja erityisesti estämään tilanteet, joissa maatalouselintarviketuotteista tulee kaupan konflikteissa sopeutumiskeinoja tai oheisuhreja, samalla kun kehitetään edelleen kunnianhimoista ja WTO:n sääntöjen mukaista kestävää kauppapolitiikkaa;

142. hyväksyy Pellolta pöytään -strategian viittaukset asiaa koskeviin YK:n prosesseihin; korostaa, että EU:n on tuettava Maailman ruokaturvakomiteaa ja sen kansalaisyhteiskunnan mekanismia tärkeimpänä monenvälisenä elintarvikejärjestelmiä käsittelevänä politiikkafoorumina; kehottaa komissiota edistämään maailmanlaajuista siirtymistä kohti kestäviä elintarvikejärjestelmiä ja elintarviketurvaa kaikilla asiaankuuluvilla kansainvälisillä foorumeilla, mukaan lukien YK:n elintarvikejärjestelmiä käsittelevä huippukokous 2021;

143. korostaa, että on tärkeää jakaa nykyaikaista teknologiaa ja asiantuntemusta kehitysmaiden kanssa ja kouluttaa paikallisia ja eurooppalaisia viljelijöitä, jotta heitä voidaan auttaa panemaan täytäntöön innovatiivisia maatalouskäytäntöjä, sillä maatalousala on ratkaisevan tärkeä elintarviketurvan ja työllisyyden kannalta näillä alueilla;

o

o o

144. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.